

కార్మిక లోకం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ పత్రిక

సంపుటి : 5 జూన్ 1978 సంచిక : 1

సంవత్సర చందా రు. 6 లు. విడి ప్రతి 50 పైసలు

ఐక్యకార్యాచరణకు

సాగిరావాలి

అమావాస్య వచ్చింది: పోయింది. పున్నమి రావటానికి ఇంకా కాలం పట్టేటట్లున్నది.

చీకటి మింగేసినవాటిల్లో “కార్మిక లోకం” ఒకటి. గ్రహణవిముక్తితో “కార్మిక లోకం” పునర్జన్మ మిస్తున్నది.

ఎమర్జెన్సీనితట్టుకొని కార్మికోద్యమం నిల్చింది. కార్మికవర్గం అజేయమైనదని రుజువైంది.

ఎమర్జెన్సీకాలంలో, కిసాన్ వుద్యమంలోనూ కార్మికోద్యమంలోనూ కృషిచేస్తూ అస్తమించిన నాయకులకూ, కార్యకర్తలకూ కార్మికలోకం జోహార్లర్పిస్తున్నది.

ఎమర్జెన్సీ వికటాట్టహాసంలోకూడా ఎర్రజండాను పట్టుకొని నిల్చిన ధీరులకు సమోవాకా లర్పిస్తున్నాం. సి.ఐ.టి.యు. యొక్క ప్రతిష్ఠను వారు ఇనుమడింపజేశారు. వుద్యమ విస్తృతికి తోడ్పడ్డారు.

ఎమర్జెన్సీకాలంలో బలియైపోయిన ప్రజాతంత్ర హక్కులు పునరుద్ధరించ బడినందుకు సంతోషం. అయితే ఇంకా నియంతృత్వశక్తులు చాలా బలంగా వున్నవనే విషయాన్ని విస్మరించలేము. ప్రజాస్వామ్యాన్ని పరిరక్షించటానికి, విస్తృతంచేయటానికి, నియంతృత్వశక్తులను పూర్తిగా మట్టుపెట్టటానికి కార్మికవర్గం ఇతర ప్రజాతంత్ర శక్తులన్నింటితోనూ కలిసి పోరాడవలసిన అవసరం వుంది. కార్మికలోకం ఇందుకు తన శక్తియుక్తుల నన్నింటినీ ధారపోయగలదు.

కార్మిక వర్గాన్ని ఈనాడు అనేక సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్నవి. జనతా ప్రభుత్వం ప్రజాస్వామిక హక్కులను పునరుద్ధరించినా కష్టజీవుల ఆర్థికసమస్యల విషయంలో దాదాపు ఇండిరాగాంధీ ప్రభుత్వవిధానాన్నే అవలంబిస్తూవున్నది. యజమానులు ప్యాక్టరీల మూసివేతకు, లాకౌట్లకు, రిట్రెయిన్మెంటుకు, లే అవుట్లకు పూనుకొంటున్నారు. కార్మికుల ప్రతిఘటనను ప్రభుత్వం తీవ్రనిర్బంధ విధానంతో అణచివేయబూనుకొంటున్నది. రాజహర, కాన్పూర్, బోకారో, బైలదిల్లి,

పంత్ నగర్ మున్నగు ప్రాంతాలలో పోలీసు కాల్పులలో 50 మంది వరకూ కార్మికులు మరణించారు.

ఇటువంటి పరిస్థితులలో నియంతృత్వ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా పోరాటానికి, ఎమర్జెన్సీ వాసనలను పూర్తిగా రద్దుచేయటానికి, ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థను పటిష్టంచేసి విస్తృతంగా చేయటానికి, కార్మికుల ప్రయోజనాలను సంరక్షించి, కోర్కెలను సాధించు కొంటానికి కార్మికవర్గ ఐక్యత, ఐక్యకార్యాచరణ మినహా మరోమార్గంలేదు.

కార్మికవర్గ ఐక్యత, ఐక్యకార్యాచరణ, సి.ఐ.టి.యు మూల విధానం. కార్మికవర్గం యొక్క ప్రధాన అయుధాలలో ఇది ఒకటి.

సి.ఐ.టి.యు నిబంధనావళిలోనే ఇట్లా చెప్పబడింది :

“(4) ఇందుకొరకై ఉమ్మడి లక్ష్యాల పోరాటంలో సి.ఐ.టి.యు, ఇతర కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్లతోనూ అనుబంధం చేయబడిన, చేయబడని యూనియన్లు, సంస్థలతోనూ కలిసి ఐక్య కార్యాచరణకు పూనుకొనుటకు సర్వదా కృషిజేస్తుంది.”

సి.ఐ.టి.యు. ప్రథమ మహాసభ “కార్మికవర్గ ఐక్య కార్యాచరణ” అన్న తీర్మానం ఆఖరుభాగంలో ఇట్లా చెప్పబడింది :

“ఉమ్మడి పోరాటంలో అన్ని పరిశ్రమలలోనూ వున్న కార్మికులతోనూ, అన్ని కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలతోనూ కలిసి ఐక్య కార్యాచరణకు పూనుకొనుటకు ఈ మహాసభ ప్రతిజ్ఞ గైకొంటున్నది. కార్మికుల ఉమ్మడి ప్రయోజనాల రక్షణకై కలిసిరావలసి నదిగా వివిధ ప్యాక్షరీలలోనూ, పరిశ్రమలలోనూ వున్న కార్మికులకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది. ముఖ్యంగా ఈ క్రింది కోర్కెలకై ఐక్యమై పోరాడవలసినదిగా అందరుకార్మికులకూ అన్ని ట్రేడ్ యూనియన్లకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.....”

సి.ఐ.టి.యు. అధ్యక్షులు, కామ్రేడ్ బి. టి. రణదివె ఈ మహాసభలో ఆంధ్రోపన్యాసమిస్తూ ఇట్లా చెప్పారు:

“తమకున్న కోపంలో కొందరు ప్రధాన శత్రువును మర్చి పోయి, రివిజనిస్టులపై ప్రధానంగా తమకోపాన్ని వెళ్ళగక్కుతారు. ఇది క్షంతవ్యంకాదు. ఈ నేరాన్నే రివిజనిస్టులుచేస్తూ మనలనే ప్రధానంగా ఎదుర్కొంటున్నారు. మనమూ అదే తప్పు చేయాలా? మనం సంస్కరణ వాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతాం. రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతాం. ఇటువంటి ప్రతిపేద దోరణికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతాం. ఎందుకంటే, ఇటువంటి పేదదోరణులు, ఉమ్మడి శత్రువుకు వ్యతిరేకంగా జరిపే వర్గపోరాటానికి అడ్డుపడుతాయి. యజమానులకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటంలో మనం తన ప్రయోజనాలను కాపాడే ధీరులంగా, కార్మికవర్గ ఐక్యతను కాపాడే గట్టి సంరక్షకులంగా ప్రతి కార్మికుడూ మనలను గుర్తించాలి; ఉమ్మడి పోరాటాలకు అడ్డుతగులుచున్నారు కాబట్టే మనం రివిజనిస్టులకూ, ఐ.యన్.టి.యు.సి విధానాలకూ వ్యతిరేకంగా పోరాడుచున్నామని గుర్తించాలి. మనం ఇప్పుడు గనుక గట్టి ఐక్యసంఘటనా ఎత్తుగడలను అవలంబించకపోతే, రివిజనిస్టు యూనియన్లకూ, సంస్కరణ వాద యూనియన్లకూ వారికి బలం వున్న చోట్లన్నిటా ఐక్య పోరాటానికి పిలుపు యివ్వబడితే ఐక్యతకొరకై మనం చేసేకృషిలో మనం విఫలం జెందుతాము. ఐక్యతకొరకై కార్మికవర్గం తహతహలాడే కాలం ఇది; మనం గనుక ఐక్యం కాకపోతే దాడిని తట్టుకోలేమని కార్మికవర్గమే తనంతట తానే అలోచించేకాలం ఇది. రంగంలో దూకి, ఇదుగో కార్మికవర్గ ఐక్యతాపతాకం, ఉమ్మడి పోరాట పతాకం రండి, పట్టుకోండి అని మన సంస్థలు పిలుపు యివ్వవలసిన కాలం

ఇది. తానే సంస్థకు చెందినా, దేనికి అనుబంధంగా జేరినా, ప్రతి కార్మికుడూ ఐక్యత కొరకై నిలబడవలసిన సమయం ఇది: ప్రతి విధానాన్నీ ఆలోచించి, ఏది సరైన విధానమో నిర్ణయించుకోవలసిన కాలం ఇది.”

సి.ఐ.టి.యు. ఈ విధానానికి ఎల్లప్పుడూ కట్టుబడేవుంది. 1971 మే నెలలో కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థల ప్రతినిధుల సందరనూపిల్చి కార్మిక సమస్యలను కేంద్రప్రభుత్వం చర్చించబూనినప్పుడు సి.ఐ.టి.యు, ఏ.ఐ.టి.యు.సి, హెచ్.యం.యస్. ప్రతినిధులతోకూడిన ఒకనమావేశ సంఘాన్ని ఏర్పర్చి విస్తృతమైన ట్రేడ్ యూనియన్ల సదస్సును పిలివాలని నిర్ణయించడం జరిగింది. కాని ఏ.ఐ.టి.యు.సి, హెచ్.యం.యస్.లు ఈ నిర్ణయాన్ని బుట్టిదాఖలుచేసి, ప్రభుత్వ ప్రోత్సాహంతో, ఐ.యన్.టి.యు.సి.తోకలిసి నేషనల్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ట్రేడ్ యూనియన్స్ (యన్ సి టి.యు) ఏర్పాటు చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో సి.ఐ.టి.యు, హెచ్.యం.పి., యు.టి.యు.సి (రెండు సంస్థలు), టి.యు.సి.సి, మరికొన్ని జాతీయ ఫెడరేషన్లుకలిసి యునైటెడ్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ట్రేడ్ యూనియన్లను (యు.సి టి.యు.) ఏర్పాటు చేయటం జరిగింది. అటుపిమ్మట కాలంలో జరిగిన ప్రతిప్రధాన పోరాటంలోనూ కార్మికవర్గ ఐక్యకార్యాచరణకై సి.ఐ.టి.యు. తీవ్రంగా కృషి జేస్తూ వచ్చింది. అఖిల భారత సిమెంటు కార్మికుల సమ్మె, అఖిల భారత ప్లాంసేషన్ కార్మికులసమ్మె అఖిల భారత జూట్ కార్మికుల సమ్మె, అహమ్మదాబాద్, బొంబాయి, తమిళనాడు బట్టలమిల్లుల కార్మికుల సమ్మెలు, అలిండియా రేవు కార్మికులసమ్మె, అన్నిటికీ తలమానికంగా అఖిల భారత రైల్వేకార్మికసమ్మె ఉమ్మడి కార్మికపోరాటాలు గానేసాగినవి.

ఎమెర్జెన్సీ కాలంలోకూడా కార్మికవర్గ ఐక్యతకొరకూ ఐక్య కార్యాచరణ కొరకూ సి.ఐ.టి.యు. కృషిచేస్తూనే వచ్చింది. ఇది చాలా గడ్డుకాలం: యన్.సి.టి.యు. పూర్తిగా ప్రభుత్వ విధానాలను బలపరుస్తూ వస్తున్న కాలం ఇది. అయినా యు.టి.యు.సి; హెచ్.యం.పి; హెచ్.యం.యస్.లోని ఒకభాగం కలిసి ఉమ్మడి సమస్యలపై ఉమ్మడి కార్యాచరణకు ఆలోచించడం జరిగింది. బోనసు సమస్యపై ఒక ఉమ్మడి విజ్ఞప్తిని చేయడం జరిగింది. బొంబాయిలో ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కులకొరకై ఒక ఫోరమును ఏర్పాటు చేయటం జరిగింది.

ఎమెర్జెన్సీ ఉపసంహరింపబడగానే తిరిగి మరింతపట్టుదలతో ఐక్యకార్యాచరణకు ప్రయత్నాలు సాగినవి. యల్.ఐ.సి. నాయకుల చొరవతో ఒక సమావేశం జరిగింది. సి.ఐ.టి.యు. హెచ్.యం.యస్., హెచ్.యం.పి. తదితర కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్ల, ఫెడరేషన్ల పిలుపుననుసరించి 1977 సెప్టెంబరులో ఢిల్లీలో ఒక సదస్సు జరిగింది. దేశం అంతటినుండీ ప్రతినిధులు దానికి హాజరైనారు. ఏ.ఐ.టి.యు.సి., ఐ.యన్.టి.యు.సి. దానిలోలేనివి. సదస్సులో సి.ఐ.టి.యు., హెచ్.యం.పి., హెచ్.యం.యస్., యు.టి.యు.సి, టి.యు.సి.సి., బి.యం.యస్., అలిండియా రైల్వేమెన్స్ ఫెడరేషన్, డిఫెన్సు ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్, ఇన్సూరెన్సు ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల సంస్థలు మున్నగు నవి పాల్గొన్నవి.

తిరిగి హైదరాబాద్ లో 1977 డిసెంబరులో ప్రాముఖ్యంగల సదస్సు జరిగింది. పబ్లిక్ సెక్టరులోని పరిశ్రమలకు చెందిన ట్రేడ్

పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రభుత్వ ఆదర్శం

సహాయం కోసం ఆహారం

గ్రామీణ ప్రాంతాలలో నిరుద్యోగం, అర్థనిరుద్యోగం పెచ్చు రిల్లబోతున్నది. ఈ దారిద్ర్యం ఫలితంగానే గ్రామీణ పేదలు భూస్వాముల విషకౌగిట్లో ఇరుక్కుంటున్నారు. తమహక్కుల కోసంసాగించాల్సిన పోరాటం వెనక పట్టుపడుతున్నది. భూస్వాముల ఈ ఆర్థిక పట్టును బద్దలు కొట్టేందుకు పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రభుత్వం కృషి ప్రారంభించింది.

సెప్టెంబరు-డిసెంబరునెలలమధ్య బెంగాల్ గ్రామీణకార్మికులు పస్తులు ఎదుర్కోవాలి. ఈ కాలంలో గ్రామీణ కార్మికులను ఆదు కునేందుకు “సహాయక ఆహార పథకం” ప్రారంభించింది బెంగాల్ ప్రభుత్వం. ఈ కాలంలో పనిలేని వారికి కొంత ఆహార ధాన్యాల రూపంలోను, కొంత డబ్బు రూపంలోను ఇస్తారు. కుటుంబానికి రోజుకు కిలో గోధుమలు, కిలో బియ్యం, ఒకరూపాయి నగదు ఇస్తారు.

ఇందుకుగాను రాష్ట్రప్రభుత్వం 7 కోట్లరూపాయల నగదు, 3 కోట్ల రూపాయల విలువగల ధాన్యం ఖర్చు చేస్తున్నది.

యూనియన్ నమన్వయకమిటీ దీనిని ఏర్పాటుచేసింది. దాదాపు అన్ని కేంద్ర ప్రేద్ యూనియన్లకూ చెందిన కార్మిక సంఘాలు పాల్గొన్న సదస్సు ఇది. సి.ఐ.టి.యు; ఎ.ఐ.టి.యు.సి; ఐ.యన్.టి.యు.సి; బి.యం.యస్.లు అధికారరీత్యా పాల్గొనగా హెచ్.యం.పి; హెచ్.యం.యస్.లకు చెందిన ప్రేద్ యూనియన్లు ఇండిపెండెంట్ ప్రేద్ యూనియన్లు దీనిలో పాల్గొనడంలోనే దీని ప్రాముఖ్యత వున్నది. సి.ఐ.టి.యు. ఈ సదస్సు ఏర్పాటులోనూ, నిర్వహణలోనూ ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించినవనుట అందరికీ తెలిసినదే.

తిరిగి అత్యంత ప్రాముఖ్యత గల సదస్సు 15-5-78 న ఢిల్లీలో జరిగింది. ఒక్క ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. మినహా మిగతాకేంద్ర ప్రేద్ యూనియన్లు, ఫెడరేషన్లు, ఇండిపెండెంట్ సంస్థలూ పాల్గొన్న సదస్సు ఇది. 1000 మందికిపైగా పబ్లిక్ రంగంలోని ప్రేద్ యూనియన్లకు చెందిన ప్రతినిధులు దీనిలో పాల్గొన్నారు. ఏకగ్రీవంగా ఒక ప్రధాన తీర్మానాన్ని చేయటవేగా కార్యాచరణకు కూడా ఈ సదస్సు నిర్ణయించింది. దేశమంతటా 25-5-78 న ప్రదర్శనలు జరపడమేగాక, 13-6-78 న అన్ని పబ్లిక్ రంగ ప్రరిశమ కార్మికులూ పెద్ద ర్యాలీలు జరపాలనీ, 28-6-78 న దేశమంతటా ఒకరోజు నిరసన సమ్మె జరపాలనీ నిర్ణయించినవి. సి.ఐ.టి.యు. ఈ సదస్సులో ప్రాముఖ పాత్రను నిర్వహించింది.

ఈ ఐక్యతనూ, ఐక్య కార్యాచరణనూ మరింత పటిష్టంగా ముందుకు తీసుకొనిపోవుటకు సి.ఐ.టి.యు. శాయశక్తులా కృషి చేయగలదు.

లక్షా విభేదేల మందికి నిరుద్యోగ భృతి

“ఉద్యోగం చూపాలి, లేదా నిరుద్యోగభృతి ఇవ్వాలి” — ఇది ప్రజాతంత్రపుద్యమం దేశవ్యాప్తంగా ఎలుగెత్తుతున్న నినాదం. పశ్చిమ బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం మొదటిసారిగా ఈకోర్కెను అంగీకరించింది. 5 సంవత్సరాల పైబడి, వరుసగా ఎంప్లాయ్మెంట్ ఎక్సేంజిలో రిజిస్టరై వున్నవారికి ఈ పథకం అమలు జరుగుతుంది. వారి కుటుంబ ఆదాయం నెలకు 500 కు మించకుండా వుండాలి. అలాంటివారికి వుద్యోగం దొరికేవరకు నెలకు ఏబై రూపాయలు నిరుద్యోగభృతి ఇస్తారు. అలా భృతి పొందేవారు ప్రాథమిక విద్యావ్యాప్తి, శుభ్రతా కార్యక్రమం, పేదల బస్తీల అభివృద్ధివంటి కార్యక్రమాల్లో వారానికి రెండురోజులు సహకరించవలసివుంటుంది. ఇందుకుగాను పశ్చిమబెంగాల్ ఈ సంవత్సరం 3 కోట్ల ఖర్చు చేస్తుంది.

బైలాదిలా

వృత్తి భద్రత కల్పించమంటున్న కార్మికవర్గానికి, పోలీసు కాల్పులు బహుశాతిగా ఇచ్చింది మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వం,

జపాన్ మనదేశం నుండి ఇనుప ఖనిజం కొనేందుకు వప్పందం చేసుకున్నది, వప్పందం మేరకు ఎగుమతులను నిరాకరిస్తున్నది. ఫలితంగా బైలాదిలా గనుల్లో రెండు షిప్టుల బదులు ఒకే షిఫ్టు పని చేస్తున్నది. వేలాది కార్మికులు నిరుద్యోగానికి గురౌతున్నారు. లక్షమంది వరకు నిరుద్యోగులు కావచ్చని అంచనా ఈ పరిస్థితిని తప్పించమని తమకు ప్రత్యామ్నాయ వుద్యోగ వసతులు కల్పించమని కార్మికులు కోరుతున్నారు. కేంద్రప్రభుత్వం ఈ మొరలను పెడచెవిని పెడుతున్నది.

ప్రత్యక్ష కార్యాచరణకు పూనుకున్నారు. కార్మికులు మార్చి నెలలో నిరాహారదీక్షలు జరిగాయి. ప్రభుత్వం కవలలేదు సరిగదా కార్మికనాయకుల అరెస్టులకు పూనుకుంది. నిరుద్యోగులైన కార్మికులను యిండ్లు ఖాళీచేయమని తాఖీదులు ఇచ్చారు. పోలీసు బలంతో ఖాళీచేయించడం అడ్డుకున్న కార్మికులను పాశవికశక్తితో అణచడం ప్రారంభించారు. శ్రీలపై అత్యాచారాలు సాగించారు.

ఏప్రిల్ 5న కార్మికులు బైలాదిలా సమ్మె చేశారు. గనుల పని ఆగిపోయింది. ప్రేద్ యూనియన్ కార్యకర్తల కోసం గాలింపు పేరిట కార్మిక వాడల్లో అత్యాచారాలు ప్రారంభమైనాయి. కార్మికులు పోలీస్ కు ఎదురు నిలిచారు. ఘర్షణ జరిగి ఒకపోలీస్ మరణించాడు. ఈలోగానే వాగన్ల రవాణాకు అడ్డుపడుతున్న కార్మికులపై పోలీసులు తుపాకులు పేల్చారు. కనీసం 28 మంది చనిపోయివుంటారని అంచనా. ప్రభుత్వం 10 మందని ప్రకటించింది. 15 మంది శ్రీలతో సహా 40 మంది గాయపడ్డారని అంగీకరిస్తున్నది.

పోలీసులు విచ్ఛలవిడిగా చెలరేగారు. ఎదురొచ్చిన వారి నంతా కాల్చారు, బాదారు. కార్మికవాడను తగులబెట్టారు. శ్రీలను, పసి పిల్లలను, వృద్ధులను మంటల్లో విసిరేశారు. ఇందులో 30 మంది మరణించి రోగులున్నట్లు పత్రికల వార్తలు.

విశాఖ షిప్ యార్డు యూనియన్

ఎన్నికలలో సి.ఐ.టి.యు.

ఘన విజయం

హిందూస్తాన్ షిప్ యార్డు లేబర్ యూనియన్ ఎన్నికలు 28-4-78 న జరిగినవి. సైల్ గుర్తుపై సి.ఐ.టి.యు, జనతాపార్టీకి చెందిన వారూ లిసి పోటీచేశారు. పడవ గుర్తుపై యాక్ కాంగ్రెసు, మాజీ జనసంఘీయులు ఆకెళ్ళ కృష్ణమూర్తి వర్గం కలిసి పోటీ చేశారు. కోడిపుంజా గుర్తుపై ఎ.ఐ.టి.యు సి, ఇతరులూ కలిసిపోటీ చేశారు. ప్రచారం మాత్రం తీవ్రంగా సాగింది. పడవ గుర్తువారు కేంద్ర నౌకాయాన మంత్రి శ్రీ చాంద్ రామ్ తమవాడేనన్నట్లు ప్రచారం చేశారు.

కాని చివరకు సి.ఐ.టి.యు. పక్షానికి సగటున 2460 రాగా పడవల వాకి 1220, ఎ.ఐ.టి.యు సి. పక్షానికి 118 వోట్లు వచ్చినవి. ఎన్నికైనవారు : గౌరవాధ్యక్షులు శ్రీ పి. వెంకటేశ్వర్లు; అధ్యక్షులు : శ్రీ సి. శశిభూషణరావు, ఉపాధ్యక్షులు : సత్యానందరావు, ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ అడారి సత్యనారాయణ, ఎడిషనల్ కార్యదర్శి శ్రీ జి. సుబ్బారావు, సంయుక్త కార్యదర్శులు శ్రీ ఐ. తిరుపతిరాజు, మృత్యుంజయమహారాజా, కోశాధికారి : శ్రీ కె.వి. జిలాపి.

ఐ.యల్.టి.డి.లో సి.ఐ.టి.యు.

యూనియన్ గుర్తింపు

ఐ. యల్. టి. డి. కంపెనీలో లోగడ గుర్తింపుపొందిన యూనియన్ ఎ.ఐ.టి.యు.సి.కి చెందిన ఐ.యల్.టి.డి. వర్కర్స్ యూనియన్. దీనిని సి.ఐ.టి.యు కు చెందిన ఐ.యల్.టి.డి. వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ ను చాలెంజి చేసింది. ఫలితంగా లేబర్ డిపార్టుమెంటు ఆధ్వర్యాన రహస్య బాలెటుపద్ధతిపై 18-4-1978 న జరిగిన ఎన్నికలలో వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ కు పెద్ద మెజారిటీ లభించి గెల్చింది, గుర్తింపు పొందింది.

లేబరు డిపార్టుమెంటు ప్రకటించిన ఫలితాలివి :

డిపో	మొత్తం కార్మికులు	ఓటర్లు	పోలైన ఓట్లు	ఫెడరేషన్ వనుకు	యూనియన్ వనుకు
గుంటూరు	991	823	808	259	542
పల్లిపాడు	2074	1889	1838	642	1185
విజయవాడ	863	676	663	72	567
ఓల్.లూరిపేట	972	879	780	520	257
చీరాల	5133	4615	4324	2619	1672
అంగుటూరు	1150	1815	988	718	252
అనంతపురం	2181	2174	2040	1791	231
పర్చూరు	914	887	873	439	433
రాజమండ్రి	2078	1903	1792	1007	765
కొవ్వూరు	839	753	748	404	340
భద్రాచలం	372	337	317	145	167
		15169	8666	8381	

ఎన్నికలు జరిగిన అన్ని ట్రాంబీలలోనూ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ కు 8888 ఓట్లు రాగా, వర్కర్స్ యూనియన్ కు 8381 ఓట్లు వచ్చినవి.

ఢిల్లీలో సమ్మెలపై నిషేధం

ఢిల్లీ పరిసర ప్రాంతాల్లో పరిశ్రమలు బాగా అభివృద్ధి చెందాయి. ఫరీదాబాద్ లో గత ఏడాది కార్మికులపై జరిపిన దాడులు, తుపాకి కాల్పులు ఇంకా గుర్తే వుంది.

ఈ అభివృద్ధి అయ్యే కార్మికోద్యమానికి ప్రేకులు వేస్తూనికా అన్నట్లు అన్ని రంగాలలోనూ ఉన్న పరిశ్రమలను పబ్లిక్ యుటిలిటీ సర్వీసులుగా ఢిల్లీ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఈ నోటిఫికేషన్ 6 నెలలు అమలులో వుంటుంది.

కార్మికుల సమ్మెలనూ, ఇతర రూపాల పోరాటాలనూ అణచటానికి ఇటువంటి నోటిఫికేషన్లు జారీచేయబడి, దనుట సత్యం.

పబ్లిక్ యుటిలిటీ సర్వీసులుగా ప్రకటించబడిన వాటిలో బట్టల మిల్లులు, పిండి మిల్లులు, హోల్స్, రవాణా సర్వీసులు, కోల్డ్ స్టోరేజి ఫ్యాక్టరీలు, నూనె మిల్లులు మొదలగునవి వున్నవి.

నిరుద్యోగులకు మొండి చెయ్యి

పశ్చిమ బెంగాలులో నిరుద్యోగులకు భృతి యివ్వాలని సంకల్పించబడింది. అటుపిమ్మట మరికొన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కూడా నిరుద్యోగ వివారణకు కొన్ని పథకాలను చేబట్టినవి. వీటిలో మహారాష్ట్ర ఒకటి.

మహారాష్ట్రలో నిరుద్యోగభృతి ఇవ్వటానికిబదులు ఉద్యోగ వసతులు కల్పించే పథకం చేబట్టబడింది. దీనిప్రకారం జిల్లా ప్రభుత్వాధికారులు అభివృద్ధి పథకాలను చేబట్టాలి. వాటిలో నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగ వసతులు కల్పించాలి. ప్రత్యేకమైన కాలంలో, నిర్దిష్టమైన వేతనం ఇవ్వబడుతుంది.

కాని, కేంద్ర ప్రభుత్వం ఈ బిల్లుకు రాష్ట్రపతి ఆమోదాన్ని తెలియజేయ నిరాకరించింది. రాష్ట్ర శాసనసభ ఏకగ్రీవంగా ఈ బిల్లును ప్యాసుచేసినా, ఇది రాష్ట్ర ప్రభుత్వం యొక్క అధికారానికి లోబడినదే యైనా, కేంద్ర ప్రభుత్వం అనుమతికి నిరాకరించింది.

ముష్టివేయటం మా ప్రభుత్వ విధానంకాదని ప్రధాని శ్రీ మొరార్జీదేశాయ్ నిరుద్యోగ భృతినిగూర్చి నీచంగా మాట్లాడారు.

ఇంక నిరుద్యోగ సమస్యా పరిష్కారమెట్లా? రాష్ట్రాలకు అధికారాలేమిటి?

ట్రేడ్ యూనియన్ల నిర్మాణంపై అడ్డు అడుపులా?

మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ఈ ఏడాది ప్రారంభంలో ఒక అర్డినెన్సును జారీ చేసింది. దీని ప్రకారం ఎన్నికలలో ఏ ట్రేడ్ యూనియన్ కైనా 51% ఓట్లరానిచో దానికి గుర్తింపు యివ్వబడదు. (ఇంతకు పూర్వం 25% వస్తే గుర్తింపు యివ్వబడుతుంది) కార్మికులలో 10% అయినా ట్రేడ్ యూనియన్ లో సభ్యులుగా జేరనిచో దానిని రిజిస్టరు చేయరు. (లోగడ ఏడుగురైనా ఒక ట్రేడ్ యూనియన్ ను ఏర్పర్చవచ్చు.)

కార్మికోద్యమాభివృద్ధికి ఈ అర్డినెన్సు సంకెళ్ళుగా పరిణమించగలదు దీని ప్రకారం కొన్నిసందర్భాలలో ఏ యూనియన్ నునూ గుర్తింపు పొందక మేనేజిమెంటు తన చిత్తం వచ్చినట్లు ప్రవర్తించటానికి అవకాశం కలుగుతుంది

ఫెడరేషన్లు అధ్యక్షులుగా కామ్రేడ్ కొండ్రగుంట వెంకటేశ్వర్లు, ప్రధానకార్యదర్శిగా కామ్రేడ్ జి.యస్. బాలాజీదాస్ వ్యవహరిస్తున్నారు.

విద్యా సంస్థలు, వైద్యశాలలు, ధర్మ సంస్థలు, క్లబ్బులు, గోసంరక్షణశాలలు

సొలిసిటర్ల ఆఫీసులు, పరిశోధనాలయాలు పరిశ్రమలే

సుప్రీంకోర్టు తీర్పు

వాటర్లు మైదానంలో వున్న ఒక చిన్న వత్తెను గురించి టోగట్టా తెలియనందునే వాటర్లు యుద్ధంలోనెపోలియన్ ఓడిపోయాడని "లేమిజరజే" అన్న మహత్తర నవలలో విక్టర్ హ్యూగో వ్రాశాడు. మన కోర్టు తీర్పులలో ఇటువంటి వత్తెలు, వాగులూ ఎన్నోవుంటున్నవి. న్యాయ నిర్ణయంలో అందువల్ల ఎన్నో వాటర్లు సంభవిస్తున్నవి.

ఇండస్ట్రియల్ డిస్ట్యూబ్స్ అక్టు (ఐ. డి. అక్టు) విషయంలో ఇటువంటి వాటర్లు ఎన్నో సంభవించినవి.

1947లో ఐ.డి. అక్టుపాస్యవైంది. దానిఉద్దేశమూ, లక్ష్యమూ ఏమిటి? "పారిశ్రామిక వివాదాలను విచారించి పరిష్కారం చేయటం" అని ఉపోద్ఘాతములోనే చెప్పబడింది. దీనివుద్దేశం పారిశ్రామిక సంబంధాలను మెరుగు పరచటం: కార్మికుల ప్రయోజనాలను కాపాడటం, వివాదాలు వచ్చినప్పుడు సమ్మెలు, లాకౌట్లు రానవునరం లేకుండా వాటిని పరిష్కారం చేయటం, తగాదాలలో ఇరుపక్షాలూ స్వేచ్ఛగా వ్యవహరించటానికి వీలుగా తటస్థ వైఖరి వహించటం గాక కార్మిక ప్రయోజనాలను దృష్టిలో వుంచుకొని వాటిని నివారించటానికి ప్రయత్నించటం ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, కార్మికుల పరిస్థితులను మెరుగుపరచటం.

కాని, చాలా సందర్భాలలో కోర్టులు ఈ మూలవిషయాన్ని విస్మరించి తీర్పు నివ్వటం జరుగుతూ వున్నది. దజన్లకొలదీ ఇటువంటి తీర్పులు ఉదహరించవచ్చును. ఇటువంటి ప్రమాదకరమైన తీర్పులలో కొన్ని సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చినవికూడా ఉండడం దురదృష్టకరం.

న్యాయశాస్త్రాలనేవి ప్రాణంలేని బండరాళ్ళూ కొయ్యదూలాలూ కావు. అప్పటి సమాజధర్మాలను ప్రతిబింబించేవి ఇవి. సమాజ పరిస్థితులుమారితే న్యాయశాస్త్రాలూ, చట్టాలూ మారవలసిందే. సహగమనం ఒకప్పుడు చట్టసమ్మతమే. పెనుగంచిప్రోలు తిరుపతమ్మ మద్రాసు పరకూవెళ్ళి బ్రిటిషువారైన గవర్నరునుండి ఆర్డరుతెచ్చుకొని మునేటిపక్కన సహగమనం చేసింది ఒక శతాబ్దం క్రింద. ఈకాలంలో సహగమనమేకాదు అఖరుకు ఆమరణ నిరాహార దీక్షకూడా చట్టనిషేధం చేయబడింది. గాంధీగారే జమీందార్లను రైతులయెడ ధర్మకర్తలన్నాడు. జమీందార్ల ప్రయోజనాలను సంరక్షించమన్నాడు. తన ప్రభుత్వాధికారాన్ని వుపయోగించియైనా కాశీపట్నం జమీందారుకు రక్షణ కల్పించమని 1938లో అప్పటి మద్రాసు ప్రధానమంత్రి రాజాజీకి సూచన యిచ్చాడు. కాని మరొక 10 ఏండ్లకు జమీందారీ పద్ధతిని రద్దుచేస్తూ కాంగ్రెసు మంత్రివర్గలే చట్టాలుచేశాయి. స్వంత అస్తిహక్కు రాజ్యాంగచట్టంలో ప్రాథమిక హక్కుగా పేర్కొనబడింది. దానిని ప్రాథమికహక్కుల జాబితా నుండి తొలగించాలని అస్తిహక్కును పరమపవిత్రంగా భావించినవారే కోరుచున్నారు. బహుభార్యత్వం పాతికేండ్ల క్రితంవరకూ ఒక ఆచారం.ఇప్పుడది చట్టరీత్యా నిషేధింపబడింది.

కాబట్టి కాలానుగుణ్యంగా మారుతున్న సమాజ జీవిత పరిస్థితులకు సరిపడునట్లుగా న్యాయశాస్త్రాలు, ధర్మశాస్త్రాలూ మారు

చున్నవి మారాలి. మారితరాలి.

కాబట్టి సమాజ పరిస్థితుల ననుసరించి సమాజ ప్రయోజనాలకు అనుగుణ్యంగా న్యాయశాస్త్రాల నిర్వచన, అనువర్తన వుండాలి గాని, వాటికి వ్యాఖ్యానం చెప్పాలిగాని మక్కి-మక్కిగ నిఘంటువు అర్థాలను చెప్పటం ప్రమాదకరం.

ఈ విషయాన్ని ప్రపంచమందలి సుప్రసిద్ధ న్యాయశాస్త్ర వేత్తలే, జడ్జిలే తెలియచేశారు. సుప్రసిద్ధ బ్రిటిషుజడ్జిలాడ్ డెస్సెంగ్ ఇట్లా చెప్పారు: "గణిత శాస్త్రాన్ని కున్నంత శిశితత్వం చేకూర్చే సాధనంకాదు ఇంగ్లీషుభాష. అంతనిశితత్వంవుంటే మనభాష ఇంత అభివృద్ధి అయ్యేదేకాదు చట్టాన్ని ప్యాసు చేయటంలో పార్లమెంటుయొక్క ఉద్దేశమేమిటో జడ్జి తెలుసుకోవలసిన బాధ్యత వున్నది: చట్టంలోని భాషనుబట్టేగాక, ఆ చట్టాన్ని చేయటానికి ప్రోద్బలమిచ్చిన సామాజిక పరిస్థితులను అర్థం చేసుకోవాలి: ఏ చెడును తొలగించటానికి ఉద్దేశించబడిందో చూడాలి: ఆ తర్వాత, శాసనసభయొక్క ఉద్దేశానికి "శక్తిజీవమూ" కల్గించటానికి ఉపయోగపడే విధంగా వ్రాయబడిన మాటలను జోడించాలి.... ఈ చట్టం నేతలో కన్నడే మడతలను ఎదుర్కోవలసినవస్తే చట్టాలను చేసినవారే ఏమి ఆలోచించేవారు? దానినెట్లా సరిజేసివుండే వారు? అని జడ్జి తనను తాను ప్రశ్నించుకోవాలి. నేతకుపయోగించిన పదార్థాన్నే మార్చటానికి వూసుకోకూడదు జడ్జి: కాని, మడతలనూ, ముడతలనూ సరిజేయాలి"....

ఐ.డి. అక్టు విషయంలోనూ ఇదేవైఖరి నవలంబించాలి.

ఈ చట్టంపుద్దేశంపరిశ్రమలలో యజమానుల, కార్మికులమధ్య సంబంధాలను సరిదిద్ది సక్రమ రీతిలోవుంచి, పారిశ్రామిక శాంతిని కాపాడటం; ఇందుకై కార్మికులను సంతృప్తిపరచడం. రాజ్యాంగ చట్టంలోని 4వ భాగాన్నిచూసినా, ఈ చట్టం యొక్క ప్రధానోద్దేశ్యాన్ని చూసినా ఇది స్పష్టంగా కనబడుతుంది.

ముందుగా 'పరిశ్రమ' అంటే ఏమిటి? 'ఎంప్లాయర్' (యజమాని) అంటే ఎవరు? 'ఎంప్లాయిస్' (కార్మికులు, స్టాఫ్) అంటే ఎవరు? ఇవి చాలా ముఖ్యమైన ప్రాణప్రదమైన విషయాలు.

"పరిశ్రమ" నిర్వచనంలోనే పెద్ద లీగ్లయద్దాలు జరిగాయి ఇవి సుప్రీమ్ కోర్టువరకూ కూడా వెళ్ళాయి. సుప్రీంకోర్టు అనేక తీర్పులిచ్చింది. ఇందులో కొన్ని కార్మికులకు అనుగుణంగా వుంటే కొన్ని మిక్కిలి హాని కల్గించాయి. అనేక పరిశ్రమలను పరిశ్రమలే కావు పొమ్మంది. ఫలితంగా, లక్షలమంది కార్మికులకు ఈ చట్టం ప్రయోజనం లేకుండా పోయింది.

ఐ. డి. అక్టు సెక్షన్ 2 (జె)లో 'పరిశ్రమ' యొక్క నిర్వచనం ఇవ్వబడింది. " 'పరిశ్రమ' అంటే, యజమానుల (ఎంప్లాయర్ల) వ్యాపారం, వాణిజ్యం, సంస్థ, పరిశ్రమ, లేక వృత్తులో ఏదో ఒకటి. కార్మికుల వృత్తి, సర్వీసు, వుద్యోగం, చేవృత్తి పారిశ్రామిక వృత్తి, పనులలో ఏదైనాసరే దీనిక్రిందికి వస్తుంది."

దీనితో అనేక ప్రశ్నలు వుదయించాయి.

1. లాభంకొరకు వుద్దేశించబడని సంస్థలు పరిశ్రమలా?

2. ధర్మసంస్థలు పరిశ్రమలా ?

3. లాభసమ్మేలులేని పద్ధతిలోనడిచే సంస్థలు సెక్షన్ 2 (జె) క్రిందకు వస్తాయా ?

4. వై.యం.సి.ఏ. లాంటి క్లబ్బులు వగైరాలు ఈ సెక్షన్ క్రిందకు వస్తాయా ?

5. అసలు “పరిశ్రమ” అన్నదానికి వ్యాపారోద్దేశము వుండి తీరాలా ?

6. పరిశ్రమలు సర్వీసు, లేక ఉత్పత్తిలో యజమానులు, కార్మికులమధ్య నేరుగా సహకార సంబంధాలు వుండాలా ?

7. చార్టరు అక్టోబరుంటు ఆఫీసు, డాక్టర్ల క్లినిక్కు, లాయర్ల ఛాంబరు వగైరా గౌరవ వృత్తులకు సంబంధించినవి పరిశ్రమ నిర్వచనం క్రిందకు వస్తాయా ?

8. యూనివర్సిటీ, కాలేజీ, పాఠశాల, రిజెర్చి ఇన్ స్టిట్యూటులు పరిశ్రమలా ?

9. ఇంటినాకరి పరిశ్రమా ?

10. పనికి కుదిరేటప్పుడు విధించుకొనే షరతులు, జీత భత్యాలు, పనిపరిస్థితులవంటి వాటిద్వారా యజమాని - కార్మికుడు అనే జంటకు సంబంధాలు ఏర్పడటంబట్టే ‘పరిశ్రమ’ అని నిర్వచించటం శాస్త్రీయమా ?

1954 నుండి 1977 వరకూ ఇవ్వబడ్డ తీర్పులనుబట్టి - ఆ తీర్పులలో కొన్ని పరస్పర విరుద్ధమైనవి వున్నవి - ఈ ప్రశ్నలు వుదయిస్తున్నవని 1978 ఫిబ్రవరి 21 న ఇవ్వబడ్డ సుప్రీంకోర్టు తీర్పులో జడ్జి కృష్ణయ్యర్ పేర్కొన్నారు.

ఈ వివాదంపై సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన మొదటి తీర్పు బి.యన్. బెనర్జీ పి.ఆర్. ముఖర్జీ వగైరాలమధ్య తలపెత్తిన వివాదంలో -

“పరిశ్రమ” నిర్వచనాన్ని గూర్చి ఆలోచించేటప్పుడు లార్డ్ డెన్నింగ్ చేసిన హెచ్చరికను గుర్తుంచుకోవాలని జడ్జి కృష్ణయ్యర్ చెప్పారు. లార్డ్ డెన్నింగ్ ఇలా చెప్పాడు “‘పరిశ్రమ’కు నిర్వచనం యివ్వబడింది నిజమే. అయితే ఆ నిర్వచనాన్ని విడిగా ఏకాకి చేసి చూడరాదు. ఆ నిర్వచనంకు సంబంధించిన సందర్భాలను బట్టి వానిని అర్థం చేసుకోవాలి. ఎందుకంటే నిర్వచనం యొక్క వుద్దేశ్యం ఒక మాటకుగాని, సమాసానికిగాని అస్పష్టత అనిశ్చిత లేకుండా చేయటానికి ఖచ్చితమైన స్పష్టమైన వివరణ ఇవ్వడంగాని, వీటిని నిరాకరించడంగాని, లేదా పూర్తిగా మార్చడంగాని కాదు.”

కాబట్టి జడ్జి ఎప్పుడూ సందర్భాన్నిబట్టి, మూలవుద్దేశాన్ని బట్టి ఏ పదానికైనా నిర్వచనం చెప్పాలిగాని, అస్పష్టంగా వున్నదనే సాకుతో వుద్దేశానికి భిన్నమైన నిర్వచనాన్ని లాగకూడదు.

బెనర్జీ కేసులో సుప్రీంకోర్టు 1954లో తీర్పుయిచ్చింది. అసలు వివాదం ఇది: బడ్జి బడ్జి మున్సిపాలిటీ ఇద్దరు ఉద్యోగులను తొలగించింది. వారికేసును యూనియన్ నడిపింది. ఇండస్ట్రియల్ ట్రైబ్యునల్ వీరిని తిరిగి పనిలో పెట్టుకోవాలని తీర్పుయిచ్చింది. దానిపై మున్సిపాలిటీ హైకోర్టుకు అప్పీలు చేయగా, మున్సిపాలిటీ స్థానిక స్వపరిపాలనా ప్రభుత్వం కాబట్టి, ఐ.డి. అక్టు ప్రకారం పరిశ్రమక్రిందకురాదని తీర్పుయిచ్చింది. దీనిపై యూనియన్ సుప్రీంకోర్టుకు అప్పీలుచేసి నెగ్గింది. ఈ సందర్భంలోనే దాదాపు ప్రైవేట్ లన్నీ చర్చలోకి వచ్చాయి. పదాలకు మామూలుగావుండే అర్థాలు వేరు, చట్టప్రకారంవుండే అర్థాలువేరు. మామూలుగా ప్రజలు పరి

శ్రమకాదనుకొనే వాటిని చట్టంలో పరిశ్రమగా నిర్వచించవచ్చు. కాబట్టి ప్రభుత్వం యజమాని అయినంతమాత్రాన ఒకసంస్థ - వేల మంది కార్మికులు పనిచేస్తూవుండే సంస్థ - పరిశ్రమ కాకుండాపోదు. జడ్జి చంద్రశేఖర అయ్యర్ ఇట్లా చెప్పారు ;

“పరిశ్రమ అంటే మామూలు అర్థంలో, సాంకేతిక అర్థంలో కాకుండా మామూలు మనిషి అనుకొనే దేమిటి? కార్మికులు, యజమాని కలిసి పరస్పరం సహకరించుకొంటూ లాభంకొరకు సరుకులు, యంత్రాలు, పనిముట్లు వగైరాల రూపంలో సంపదను సృష్టిస్తానికి వుపయోగపడే సంస్థలే పరిశ్రమలనీ, వ్యాపారమనీ అనుకొంటారు. ఈ సామాన్యార్థంలో అయితే వ్యవసాయం, కూరగాయల పంటలు, పట్టుపురుగు పెంపకం వగైరాలు కూడా పరిశ్రమల క్రిందకు వస్తాయి. అయితే, యజమాని, కార్మికుడు సంబంధం వున్నంతమాత్రాన ప్రతిదీ మామూలు అర్థంలో అనుకొనే పరిశ్రమ నిర్వచనం క్రిందకు రాదనికూడా స్పష్టమే. ఉదాహరణకు : యజమాని - సేవకుడు; ప్రభుత్వము, దాని

కార్యనిర్వాహక వర్గము; వైద్యశాలలో పనిజేసే వైద్య బృందం

పరిశ్రమ నిర్వచనం క్రిందకు వస్తారని మనం అనుకోలేదు. అట్లు వూహించటం వెజ్టితనం క్రింద జమకట్టబడుతుంది. ఏమైనా ఈనాటి న్యాయశాస్త్రం అభివృద్ధిని గూర్చి తెలియని సామాన్యులు ఈ నిర్వచనాన్ని అపహాస్యంగా జూస్తున్నారు. అయితే పారిశ్రామికాభివృద్ధిని త్వరితం చేస్తానికే - పారిశ్రామిక శాంతి ప్రయోజనాల దృష్ట్యా వివిధ

ఉత్పత్తిరంగాలలోనూవుండే యజమానులు, కార్మికులకుమధ్య సంబంధాలను న్యాయమైన రీతిలో సర్దుటానికే ‘పరిశ్రమ’ అనే పదానికి, ‘పారిశ్రామిక వివాదం’ అనే పదానికి మరింత విస్తృతమైన, సమగ్రమైన నిర్వచనంఇవ్వటానికి చట్టానికి అడ్డంకులు ఏమీలేవు. లోగడ

పరిశ్రమఅంటే పరిమితమైన రంగానికే వర్తించేది. ఇప్పుడు విస్తృతమైన అర్థాన్ని ఇవ్వవలసి వుంటుంది. ఎందుకంటే పరిశ్రమలు విస్తారంగానూ, వివిధ రూపాలుగా అభివృద్ధి చెందాయి. అందువలన ఈ విస్తృతమైన రంగాలలో తలయెత్తే వివాదాలను సమాజానికి ఇబ్బంది కల్గనిరీతిలో త్వరగా పరిష్కారం చేస్తానికి ఖచ్చితమైన రీగల్ తతంగం సిద్ధంకాలను తేల్చటంలో మునిగిపోవటంగా గాక సమాధానం, ఒప్పందాల ద్వారా పరిష్కారంచేయటానికి వుపయోగపడే విధంగానూ దీనిని నిర్వహించాలి. ఏదో కాంట్రాక్టుచేసుకొన్నారనే దానినిబట్టి గాక ఎవరి హోదా ఏమిటి అనే దానినిబట్టి పెట్టుబడి, శ్రమ శక్తుల మధ్య వుండే సంబంధాలను నిర్వచించాలి. ఇటువంటి వైఖరిని గనుక తీసుకొనకపోతే పారిశ్రామిక వివాదాల రూపంలో తలయెత్తే అనేక సమస్యలను సంతృప్తికరంగా పరిష్కరించలేము. అందువల్లనే, ఈ వివాదాలను సమర్థవంతంగా పరిష్కారం చేస్తానికై ప్రతి నాగరిక ప్రభుత్వమూ కన్సిలియేషన్ ఆఫీసర్లనూ, బోర్డులనూ, ట్రైబ్యునళ్లనూ ఏర్పరుస్తూ వున్నది.” (ఒత్తు గీతలు జడ్జి కృష్ణయ్యర్ వి)

కాబట్టి యజమాని - కార్మికుడు; పెట్టుబడిదారు - శ్రామికుల మధ్య సంబంధాలను నిర్వచించటానికిగాను, మామూలు అర్థంలోగాక విస్తృతమైన అర్థంలో చట్టాలు నిర్వచించాయి.

పరిశ్రమ అనగానే పెట్టుబడిగలది అని సామాన్యార్థం స్ఫురిస్తుంది: కాని చట్టరీత్యా పరిశ్రమ అంటే పెట్టుబడి వుండితీరాలనికాదు అని జడ్జి చంద్రశేఖర అయ్యర్ చెప్పారు. రైల్వేలు, టెలిఫోన్లు, ప్రజలకు విద్యుచ్ఛక్తి, నీరు వగైరాల సరఫరా ప్రైవేటు వ్యక్తులూ నడపవచ్చు. వ్యాపార సంస్థలూ నడపవచ్చు. అఖరుకు పట్టణ పారిశుధ్యం వగైరాలుకూడా ప్రైవేటుగా సాగించవచ్చు. అయితే ఇప్పుడవి మున్సిసిపాలిటీలు, జిల్లాబోర్డులు, స్థానిక సంస్థల వంటివి నిర్వహిస్తున్నవి. కాబట్టి వీటిలో యజమానికీ, కార్మికులకీ వచ్చే వివాదాలు పారిశ్రామిక వివాదాలేనని జడ్జి చెప్పారు. మున్సిపాలిటీలు వగైరాలు పెట్టుబడి సంస్థలు కాకపోయినా, లాభాపేక్షతో నడపబడేవి కాకపోయినా, పరిశ్రమ అని నిర్వచించటానికి ఈలక్షణాలుండవలసిన అవుసరంలేదన్నారు.

ధర్మసంస్థలుకూడా పరిశ్రమల నిర్వచనం క్రిందకు రాకుండా వుండజాలవు. జడ్జి చంద్రశేఖర అయ్యర్ ఇలా చెప్పారు :

“కొన్ని ధర్మాలు పరిశ్రమ నిర్వచనం క్రిందకువస్తే కొన్ని రాకపోవచ్చు. ఉదాహరణకు, మున్సిపాలిటీ పౌరుల సౌకర్యార్థం విద్యుచ్ఛక్తి, నీటి సరఫరాలు చేయవచ్చు. బీదలకొరకై వుచిత వైద్యశాలలు నడపవచ్చు. ఈ రెండింటిమధ్య తేడా వున్నది. మామూలు పరిభాషలో అయితే మొదటితరహా పరిశ్రమ క్రిందకువస్తాయి; రెండవ తరహావిరావు. అయితే మున్సిపాలిటీలకు ఆ కర్తవ్యాలను వప్పగించింది వాటిని పరిశ్రమ నిర్వచనం పరిధినుండి తొలగించటానికికాదు, ప్రైవేటు యజమానులను తొలగించి పబ్లిక్ అధికారులను పెట్టటానికి, సాధ్యమైనంతవరకూ లాభాపేక్షను తొలగించుటకూ ఈ వప్పగింత వుద్దేశించబడింది. పెట్టుబడిబదులు పారిశుభ్రత, వీధులు, రోడ్లుపూడ్చుట, దీపాలు, నీరు సరఫరాచేయుట మున్నగు ధర్మాలను నిర్వర్తించటానికై, పెట్టుబడి స్థానే పన్నులు వసూలు చేయటం జరుగుతోంది. పన్నులద్వారా ఇది నడపబడుతున్నా, లాభం రూపంలో ఏ భౌతిక ప్రయోజనాన్ని సాధించకపోతున్నా ఈ సంస్థలూ, సర్వీసులూ పరిశ్రమ అని మనం అనుకొనే వాటి క్రిందకే వస్తాయి.”

కాబట్టి, ధర్మసంస్థలు పరిశ్రమల క్రిందకు రావనటం తప్పు.

ఆస్ట్రేలియా జడ్జి పవర్స్ మెల్బోర్న్ కార్పొరేషనుకూ, దాని సిబ్బందికీ వచ్చిన వివాదంలో తీర్పు చెప్పుతూ పరిశ్రమగా నిర్వచించటానికి లాభనష్టాల సమన్య ప్రమేయం అక్కరలేదన్నాడు. లాభాపేక్ష వుంటేనే పరిశ్రమ అనే సిద్ధాంతాన్ని పటాపంచలుచేస్తూ జడ్జి హెగ్గిన్సు ఇట్లా చెప్పారు : “లాభాపేక్ష అనేది గీటురాయి కాదు. అదే అయితే, పోర్టులాండు ప్రభువు తన పిచ్చి కొలదీ భూగర్భ మార్గం త్రవ్వితే ఆ తవ్విన కార్మికులుగాని, బేబిలు గోపురంను, పిరమిడ్లను నిర్మించిన కార్మికులుగాని ‘పారిశ్రామిక వివాదాల’ క్రిందకు రారన్నమాట.”

ఈ విదేశీ కోర్టుల తీర్పులకు అనుగుణ్యంగానే జడ్జి చంద్రశేఖర్ అయ్యర్ బెనర్జీ కేసులో తీర్పు ఇచ్చారు. తర్వాత 1980 లో నాగపూరు కార్పొరేషన్ కూ దాని సిబ్బందికీ వచ్చిన వివాదంలోనూ, 1980 లోనే బొంబాయి ప్రభుత్వానికీ, హాస్పిటలు షజ్జూర్ సభ వగైరాలకూ వచ్చిన వివాదంలోనూ సుప్రీం కోర్టు తీర్పు నిచ్చింది. జస్టిస్ కోకా సుబ్బారావు ఈ తీర్పుల విస్తూ మున్సిపాలిటీలూ, వాటి

లోని వివిధ డిపార్టుమెంట్లూ, హాస్పిటళ్ళు పరిశ్రమల నిర్వచనం క్రిందకు వస్తాయని చెప్పారు.

కాని 1971లో అరుగురు జడ్జీలతోకూడిన సుప్రీంకోర్టు బెంచి నఫ్ దర్ జంగ్ హాస్పిటలు కేసులో ఇచ్చిన తీర్పుతో పరిస్థితి అంతా తల్లక్రిందులై నది. విద్యా, వైద్యాలయాలు, ధర్మాదాయ, దేవాదాయాలు మున్నగునవి పరిశ్రమ నిర్వచనం క్రిందకురావనీ, కాబట్టి వాటిలో పనిచేసే కార్మికులు, వుద్యోగులకు ఐ.డి. ఆక్టువర్తించదనీ ఈ తీర్పువల్ల తేలింది. ఈ బెంచి పక్షాన ప్రధాన న్యాయమూర్తి శ్రీ హిదయతుల్లా తీర్పుయిస్తూ “సప్టర్ జంగ్ హాస్పిటలు వ్యాపారం, వాణిజ్యము పోలికలుండే ఏ అర్థిక కార్యకలాపాలనూ సాగించటం లేదని స్పష్టం. కేవలం రోగులకు చికిత్స చేయడంతప్ప ఇతర కార్యక్రమాలేమీ ఇది చేస్తున్నట్లు కన్పించదు. ఈ వైద్య చికిత్స ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలలో ఒకభాగం; ఈ హాస్పిటలు ప్రభుత్వ డిపార్టుమెంట్లుగానే నడపబడుతూ వున్నది. కాబట్టి దీనిని పరిశ్రమ అని చెప్పటానికి వీలులేదు.”

ఈ తీర్పు వచ్చినతర్వాత, ఇటువంటి వివాదాలేవివచ్చినా కోర్టులన్నీ ఈ తీర్పు ననుసరించే తీర్పునివ్వడం జరుగుతూ వచ్చింది. యూనివర్సిటీ కేంద్రంలో 3, 4 వేలమంది గుమాస్తాలు వగైరాలు పనిజేస్తున్నా వారికి ఐ.డి. చట్టం వర్తించదు. వారు ట్రేడ్ యూనియన్ ఆక్టు ప్రకారం ట్రేడ్ యూనియన్ ను ఏర్పర్చుకొంటానికి వీలులేదు. 3 వేలమందికి పైగావున్న తిరుపతి దేవస్థానం వుద్యోగులకుగాని, 1000 మందివున్న మోటారు కార్మికులకుగాని, ప్రెస్సు కార్మికులకుగాని కార్మిక చట్టాల ప్రయోజనం అందదు. ప్రెస్ వర్కర్స్ యూనియన్ ను రిజిష్టరు చేయటానికి రిజిస్ట్రార్ ఆఫ్ ట్రేడ్ యూనియన్స్ నిరాకరిస్తూ వచ్చాడు. మోటారు కార్మికులకు బోనసు నిరాకరించబడింది. అంతకు పూర్వంవున్న హాస్పిటల్ వర్కర్స్ యూనియన్ గుర్తింపును తీసివేయటమైనది.

చివరకు, బెంగుళూరు వాటర్ సపై సూయెజ్ బోర్డుకూ, రాజప్ప వగైరాలకు వచ్చిన వివాదంలో ప్రధాన న్యాయమూర్తి, హెచ్. బేగ్ తో కలిసి ఏడుగురున్న బెంచి ఏర్పాటు చేయబడింది. ఈ బెంచి పక్షాన తీర్పుయిచ్చింది జడ్జి కృష్ణయ్యర్. అత్యంత ప్రధానమైన తీర్పుయిది. సప్టర్ జంగ్ తీర్పుతో ఏర్పడిన ప్రమాదాన్ని తొలగిస్తూ ఈ తీర్పుద్వారా సుప్రీంకోర్టు ఐ.డి. ఆక్టు పరిధిని విస్తృతం జేసింది: ఇందుకై ‘పరిశ్రమ’ నిర్వచనాన్ని స్పష్టంచేసి, విస్తృతం చేసింది. విద్యాలయాలు, వైద్యశాలలు, దేవాదాయ, ధర్మాదాయాలు, క్లబ్బులు, సొలిసిటర్ ఆఫీసులు పరిశోధనాలయములు, గోశాలలు వగైరాలు ‘పరిశ్రమ’ నిర్వచనం క్రిందకు వస్తాయని స్పష్టంచేసింది.

జస్టిస్ కృష్ణయ్యర్ తన తీర్పు సారాంశమును వివరిస్తూ ఇట్లా చెప్పారు :

“బెనర్జీ తొలి వివరణ నాగూరు కార్పొరేషనూ సప్టర్ జంగ్ లో ఘోరటటమిని పొందినవి. అయితే ఈ ఆఖరికేసు తీర్పులో రెండుగొంతులు వినిపిస్తున్నవి. వాటిలో వున్న ఈ సవ్యసాచిత్యం వల్లనే తర్వాతవచ్చిన తీర్పులు సందుగొందుల్లో పడి దారితప్పినవి. కాబట్టి బండబారిన అంచులను సానబట్టాలి. మనకగా వున్నచోట్ల వెలుతురును ప్రసరింపజేయాలి. తప్పు అనుకొన్న వాటిని త్రోసివేయాలి. తటపటాయించటం అర్థోక్తులు మేయబోతే ఎద్దు, దున్నబోతే దూడ పద్ధతులనవలంబిస్తే పారిశ్రామిక గండ్రగోళంగల్లి సర్వ విధాలా నష్టం కలుగుతుంది. ఉద్యోగవకాశాలను దేశంలో పెంచాలని

అలోచించబడుతోంది. దీనికి అనేకమార్గాలు అలోచించ బడుతున్నవి, అవి శాశ్వతంగా ఒడుదుడుకులు లేకుండా అమలు జరగాలన్నా చట్టాలు ఖచ్చితంగా, స్పష్టంగా, మానవికంగా, పరస్పరవగాహననూ, నిర్వహణనూ పెంపొందించేవిగా వుండాలంటే కోర్టు లిటిగేషన్లు పరిపాలనా యంత్రాంగం అయోమయావస్థలో పడటం సరికాదు. చట్టంలోని ప్రాణం అభ్యుదయమార్గాన నడిచే శక్తిని కోల్పోతే ఆ శక్తి నెట్లాకల్పించాలి? కాబట్టి, యీ చర్చలనుబట్టి తేలిన సారాంశాన్నిబట్టి సూత్రాలను ప్రతిపాదిస్తున్నాము: ఇవి నిర్ణయాత్మకమైనవి, ఇది అవును, అది కాదు అని ఖచ్చితంగా చెప్పేవి; ఈ దృష్ట్యా చట్టప్రకారం "పరిశ్రమ" అంటే ఏమిటో తేలుస్తున్నాము. మేము మిక్కిలి వివరాలలోనికి పోవడంలేదు. ఈ కోర్టులో విచారణకు వచ్చినమేరకే స్పష్టికరిస్తున్నాము. ఇంత కన్నా పెద్దదెంచి ఇది తప్పు అని త్రోసిపారవేసేదాకానూ, లేదా చట్టరీత్యా మార్చబడేదాకానూ ఈ తీర్పు అధికారయుతమైనదిగా వుంటుంది.

I సెక్షన్ 2 (జె)లో చెప్పబడి, బెనర్జీ కేసు తీర్పులో వివరించబడినట్లుగా, 'పరిశ్రమ'కు విస్తారమైన అర్థం వుంది.

(అ) ఎక్కడైతే (1) క్రమబద్ధమైన పని జరుగుతూ వుంటుందో, (2) ఈ పని యజమాని (ఎంప్లాయర్) కార్మికుడు (ఎంప్లాయి) మధ్య సహకారంతో జరుగుతూ వుంటుందో, (3) మానవ సంఘాలు, కోర్కెలను తీర్చటానికై సరుకులను వుత్పత్తి చేయటానికో, పంచటానికో, లేక, సేవలు అందజేయటానికో వుద్దేశించబడుతే (అయితే ఇందులో ఆధ్యాత్మికమైన, మత సంబంధమైన సేవలు జేరవుగాని, కాని ఆముష్మికానందాన్ని పొందటానికి వుద్దేశించబడిన భౌతిక వస్తువులూ, సేవలూ జేరుతాయి: పెద్దఎత్తున ప్రసాదం, లడ్డులు చేయబడేటటు వంటివి చేరుతాయి) ఆ సందర్భంలో, స్పష్టంగానే, పరిశ్రమ వున్నట్లు తేలుతుంది.

(ఆ) లాభాపేక్షగాని, మరో ప్రయోజనాన్ని పొందాలనే లక్ష్యంగాని లేదన్నది అప్రస్తుతం - అది ఐబ్లి కరంగం కానీయండి, ప్రైవేటురంగం కానీయండి, షరొక రంగం కానీయండి.

(ఇ) ప్రధానమైన ఏ పనిజరుగుతోంది అన్నది ఖచ్చితమైన గీటురాయి. ఏమిటంటే, పని స్వభావం; అందులోనూ, యజమాని - కార్మికుని సంబంధాలు వుండటం ప్రత్యేకంగా నొక్కిచెప్పవలసినది.

(ఈ) అది వ్యాపారసంస్థ గాని వాణిజ్యసంస్థగాని అయితే, దానిని, జీవకాండ్యంతో నడపడం అనేదివున్నా అది వ్యాపారసంస్థ, లేక వాణిజ్య సంస్థ కాకుండాపోదు.

II సెక్షన్ 2 (జె)లో వాడబడిన మాటలకు విస్తృతార్థం వుంది: అయితే వాటి అర్థాన్ని మితిమీరిసాగతీయరాదు.

(అ) బెనర్జీ కేసు తీర్పులోనూ, ఈ తీర్పులోనూ చెప్పినట్లుగా 'సంస్థ' అనే పదానికి సందర్భాన్నిబట్టి అర్థాన్ని కుదించాలి. అదేవిధంగా వృత్తి, మున్నగువాటికి. పైన I లో చెప్పబడిన మూడు లక్షణాలుగల క్రమబద్ధమైన పని జరుగుతూవుంటే అది వ్యాపారం, వాణిజ్యం కాకపోయినా 'పరిశ్రమ' క్రిందనే పరిగణింపబడుతాయి. అందుచే, వ్యాపారం వాణిజ్యముల సందర్భంలో చెప్పినట్లుగానే వీటి సందర్భంలో కూడా యజమాని-కార్మికుడు అనే స బంధ రూపంలో పని స్వభావం వుంటే అది 'పరిశ్రమ' క్రిందకే వస్తుంది. దీనినిబట్టి వ్యాపారం, వాణిజ్యముల పోలికలుండే వృత్తులు సర్వీసులు పరిశ్రమ అన్న పరిధిలోకి వస్తాయి. యజమాని - కార్మి

ఒప్పందం ప్రకారం ఇవ్వదేలిన బోనసు ఆస్తి: దానిని అక్రమంగా రద్దుచేయరాదు యల్.ఐ.సి. కేసులో సుప్రీం కోర్టు తీర్పు

1957లో జీవితభీమా జాతీయం చేయబడి యల్. ఐ. సి ఏర్పరచబడింది. ఈ చట్టం క్రింద యల్. ఐ. సి. సిబ్బందికి జీత భత్యాలు, సర్వీసు కండిషన్లు వగైరాలను నిర్ణయిస్తూ కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆజ్ఞలను జారీచేసింది. III, IV తరగతి వుద్యోగులకు ఇవి వర్తిస్తాయి. బోనసు యిచ్చే షరతు దీనిలోలేదు. అయితే ఉచిత భీమా, వైద్య సదుపాయాలు గ్యారంటీ చేయబడినవి. అయితే ఈ ఆర్డరును సవరిస్తూ 28-8-1959 న కేంద్ర ప్రభుత్వం మరొక ఆజ్ఞను జారీ చేసింది. దాని ప్రకారం నెల 1 కి రు. 500లు లోపు జీతం వచ్చే వారికి లాభం పంపిణీకి సంబంధం లేని బోనసు యివ్వబడుతుంది. 2-7-1959 న యల్.ఐ.సి.కి సిబ్బందికి

కుల సహకార సంబంధాలలో వుండే లక్షణాలలో యజమాని-కార్మికుని లక్షణాలు మినహాయించే వాటిలో తేడాలువుండవచ్చు: అయినా ఫరవాలేదు పనిస్వభావంలో పోలికలుంటే సరి.

III (సన్యాసి మఠాలు, ఉచిత వైద్యాలయంలో డాక్టర్లు వుచితంగా పని చేయటం, గురుకులాలు వగైరాలు యజమాని-కార్మికుని మధ్య సంబంధాలు కావు పరిశ్రమలుకాదని ఆభాగంలో చెప్పారు.)

IV ప్రధానమైన గీటురాయి

(అ) కొన్ని చోట్ల అనేకరకాలైన పనులు జరుగుతూ వుంటాయి. వీటిలో కొన్ని మినహాయించబడనక్కరలేనివి; ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ కేసులో లాంటి 'కార్మికులు' కార్మికులు కాకుండా వుండవచ్చు: కొన్ని డిపార్టుమెంట్లను విడదీసిచూస్తే అవిసరుకులను ఉత్పత్తిచేసేవిగానూ వుండవు, సర్వీసు అందించేవిగానూ వుండవు; అయినప్పటికీ, నాగపూరు కార్పొరేషన్ కేసులో చెప్పినట్లుగా, సర్వీసుల ప్రధాన స్వభావమేమిటి? డిపార్టుమెంట్లన్నీటిని కల్పిచూస్తే వాటి సమిష్టి స్వభావం ఏమిటి? అనేది నిజమైన గీటురాయి. నిర్వచనం క్రింద కొంతమంది పనివారు'గా పరిగణించబడక, చట్ట ప్రయోజనాలను పొందకపోయినా, మొత్తం సంస్థ, పరిశ్రమగా పరిగణింపబడుతుంది.

(ఆ) ఇది ఇట్లా వున్నా, సార్వభౌమాధికారాలు నిర్వహించబడేవి మాత్రమే మినహాయించబడాలి. అయితే ప్రభుత్వంగాని, స్టాట్యుటరీ సంస్థలుగాని నిర్వహించే సంక్షేమ కార్యకలాపాలుగాని ఆర్థిక సంస్థల నిర్వహణగాని మినహాయంపులోకి రావు.

(ఇ) సార్వభౌమాధికారాలను చలాయించే డిపార్టుమెంట్లలో కూడా పరిశ్రమలుగా వుండే సంస్థలుండి, వాటిని వేరుచేసి చూడగల్గు పరిస్థితులుంటే అవి సెక్షన్ 2 (జె) క్రిందకు రాగలవు.

(ఈ) ఈ చట్టం క్రిందకు రాగలిగిన వాటిని చట్టరీత్యా మాత్రమే ఈ చట్టపరిధి నుండి తొలగించటం సాధ్యమౌతుంది.

సప్టర్ జంగ్, సొలిసిటర్స్ కేసు, జింఖానా, ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ ధనరాజగిరి హాస్పిటలు తదితర కేసులలోని తీర్పులను, ఈ తీర్పు సిద్ధాంతానికి వ్యతిరేకంగా వున్నందున రద్దుచేస్తున్నాము; హాస్పిటల్ మజ్దూర్ సభ కేసు తీర్పుకు అనందంతో ప్రాణప్రతిష్ఠ చేస్తున్నాము."

జరిగిన ఒప్పందం ప్రకారం 1-9-68 నుండి 31-12-1981 వరకూ ఏడాదికి 1½ నెలల జీతం బోనసుగా యివ్వబడుతుంది. 1980 జూలైలో సర్వీసు రెగ్యులేషన్లు జారీచేయబడినప్పుడు, 68వ రెగ్యులేషన్ ప్రకారం, సిబ్బందికి లాభం పంపిణీకి సంబంధంలేని బోనసు చెల్లించబడుతుందని చెప్పబడింది. 14-4-1982 లోనూ, 4-8-1983 లో తిరిగి ఆర్డర్లు జారీచేయబడినవి. వాటి ప్రకారం రూ. 500/- లోపు వారికే బోనసు యివ్వబడుతుందన్న షరతు తొలగించబడింది. 29-1-1983 ఒప్పందం ప్రకారం 1½ నెలల జీతం నగదుబోనసుగా యివ్వటానికి అంగీకారం కుదిరింది. ఇది 31-3-89 వరకూ కొనసాగింది. 20-8-1970 లో మరొక ఒప్పందం చేసుకోబడింది. దీని ప్రకారం 31-3-1972 వరకూ నగదు బోనసు యివ్వబడుతుంది. 28-8-72 న ఒక ఒప్పందం కుదిరింది. దీని ప్రకారం మొత్తం జీతంలో, అంటే బేసిక్ జీతం, స్పెషల్ పే కరువుభత్యం కల్పిన మొత్తంలో 10% నగదు బోనసుగా ఇవ్వబడుతుంది. 24-1-74, 8-2-74 లలో మరల రెండుఒప్పందాలు చేసుకోబడినవి. దీని ప్రకారం 31-3-1977 వరకూ మొత్తం జీతంలో 15% నగదు బోనసుగా ఇవ్వటానికి అంగీకారం కుదిరింది. వీటిప్రకారం బోనసు అనేది లాభనష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా ఇవ్వబడేది: అంటే జీతంలో పెరుగుదల. దీనినే కార్మికులు వాయిదాపడిన జీతం అంటున్నారు. ఈ ఒప్పందాలను దైర్ఘ్యబోధా, కేంద్ర ప్రభుత్వమూ ఆమోదించాయి. ఏప్రిల్ నెలజీతంతోబాటు 1973బోనసును చెల్లించమని 29-3-1974 న ఒక సర్క్యులర్ కూడా జారీచేయబడింది. అవిధంగా బోనసుకూడా చెల్లించబడింది. 1974 ఏడాదిబోనసు 1975 లో చెల్లించబడింది. అయితే, బోనసు చెల్లింపును సవరిస్తూ 25-9-1975 న ఒక ఆర్డినెన్సు జారీచేయబడింది. ఈ ఆర్డినెన్సు ననుసరించి 1975 బోనసును 1976లో చెల్లించకుండా నిలుపుదల చేయడంజరిగింది. దానిపై యల్.ఐ.సి.సిబ్బంది కలకత్తా హైకోర్టులో రిట్ పిటీషన్ ను వేసింది. ఈ హైకోర్టు తీర్పునిస్తూ 1975-76లో బోనసును 1976 ఏప్రిల్ జీతంతోబాటు ఇవ్వవలసి వున్నదనీ, కాబట్టి దానిని చెల్లించమని ఆదేశించింది. రాజ్యాంగ చట్టంలోని 19 (1) (యచ్), 31 (1) ఆర్టికల్స్ ప్రకారం బోనసు యల్.ఐ.సి. సిబ్బందియొక్క ఆస్తి అయినదని చెప్పింది. ఈ హైకోర్టు జడ్జిమెంటు ఇవ్వబడిన తర్వాత పార్లమెంటులో యల్.ఐ.సి. ఒప్పందం సవరణ చట్టం 29-5-1978న ప్యాసు చేయబడింది. ఒప్పందం ప్రకారం యల్.ఐ.సి. సిబ్బందికి బోనసు పొందవలసిన హక్కును ఈచట్టం రద్దు చేసింది. ఈ బోనసు హక్కును రద్దుచేసే ఈ చట్టాన్ని సవాలుచేస్తూ యల్.ఐ.సి. సిబ్బంది సుప్రీంకోర్టులో రిట్ పిటీషన్ ను వేసింది. అలిండియా ఇన్సూరెన్స్ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్ పక్షాన సుప్రసిద్ధ న్యాయశాస్త్రవేత్త శ్రీ సోమనాథ చటర్జీ (యం.పి.) సుప్రీంకోర్టులో వాదించారు. ఈ చట్టం చెల్లదని స్పష్టమైన సందర్భంలో సుప్రీంకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి, ఉభయపక్షాలూ కోర్టు వెలుపల ఒక ఒప్పందానికివస్తే మంచిదని సూచించారు. ప్రభుత్వం దానికంగీకరించినా, ఏడాదికి పైగా ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్ తో ఏ సంభాషణలనూ సాగించలేదు. వాయిదాలు కోరుతూనే వచ్చింది. చివరకు సుప్రీంకోర్టు ఈ రిట్ పిటీషన్ ను విచారించవలసి వచ్చింది. కేంద్రప్రభుత్వం పక్షాన అడ్వోకేట్ జనరల్ శ్రీ యస్.వి. గుప్తే, సినియర్ అడ్వోకేట్ శ్రీ లలిత్ వాదించారు. సిబ్బంది పక్షాన శ్రీ

సోమనాథచటర్జీ, మరొక యూనియన్ పక్షాన శ్రీ ఆర్.కె.గర్గ్ వాదించారు. ప్రధాన న్యాయమూర్తితోసహా 7 గురు జడ్జిల బెంచి ఈ దావాను విచారించి 21-2-1978 న తన తీర్పునిచ్చింది. బోనసు ఒప్పందాన్ని రద్దుచేస్తూ పార్లమెంటులో ప్యాసైన చట్టం రాజ్యాంగ చట్టం ఆర్టికల్స్ 31 (2)కు విరుద్ధమనీ, కాబట్టిచెల్లదని ఏకగ్రీవంగా ఈ తీర్పులో చెప్పడం జరిగింది.

ప్రధాన న్యాయమూర్తి శ్రీ బేగ్ తమ తీర్పులో యిట్లా చెప్పారు : “అక్షేపించబడిన చట్టంలోని సెక్షన్ 31 ను రాజ్యాంగ చట్టంలోని ఆర్టికల్ 19 (1) (యచ్) కొట్టివేస్తున్నది. ఆర్టికల్ 19 (1) దానిని రక్షించలేదు.

“ఆర్టికల్ 14 కూడా ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ ను కొట్టివేస్తున్నది. జబల్ పూర్ అడిషనల్ జిల్లామేజిస్ట్రేటుకూ శిశుకంద శుక్లాకు మధ్య వివాదంలో నేను ఇచ్చిన తీర్పులో చెప్పినట్లుగా రాజ్యాంగ చట్టంలోని 14, 19 ఆర్టికల్స్ అమలు జరగటమే సస్పెండు చేయబడిందిగాని అసలు ఆర్టికల్స్ సస్పెండు చేయబడలేదు. సస్పెండు చేయబడటమంటే సస్పెన్షను అయిపోయిన తర్వాత పూర్వస్థితి యధాతథంగా పునరుద్ధరించబడుతుంది. దీనినిబట్టి ఒకటి తేలడంలేదా? ఆర్టికల్స్ 14, 19 ను అమలు ఎమెర్జెన్సీ కాలంలో సస్పెండు చేయబడినందున, దానిపై ఆధారపడి ప్యాసుచేయబడిన చట్టం, అది మంచిదికానిచో, ఆర్డినెన్సు 14, 19 ల అమలుపైవున్న నిషేధం తొలగిపోయిన తర్వాత రద్దుకాదా? మరోమాటలో చెప్పాలంటే, చట్టం చెల్లదన్నది ఎమెర్జెన్సీ కాలంలో సస్పెండు చేయబడ్డది. ఎమెర్జెన్సీ అగిపోగానే సస్పెన్షను ఫలితాలురద్దు అవుతాయి.....వాటిక్రింద చెల్లించ వలసిన మొత్తాల చెల్లింపు వాయిదా వేయబడుతుందన్నది నిజమే. అంటే తాత్కాలికంగా ఎమెర్జెన్సీ కాలంలో ఏ చెల్లింపు చేయకూడదు. అయితే, ఎమెర్జెన్సీ రద్దుకాగానే ఒప్పందాలు పునరుద్ధరించ బడుతాయి: ఎమెర్జెన్సీ కాలంలో కూడా కలిపి చెల్లించవలసి వుంటుంది. లేకపోతే, ఏమెర్జెన్సీ రద్దయినా చట్టం అమలు జరుగుతూవుండటం జరుగుతుందన్నమాట. ఇది358, 359 (1 ఎ) ఆర్టికల్స్ కువ్యతిరేకం. మరోరీతిలో చెప్పాలంటే, చెల్లుబడి అయ్యే హక్కును ఎమెర్జెన్సీ రద్దు చేయజాలదు. 358, 359 (1 ఎ) చలామణీ అయ్యే కాలంలో అవి సస్పెండు చేయబడి మాత్రమే వుంటాయి.”

ఈ కారణాలనే జడ్జిలు భగవతి, కృష్ణయ్యర్, డి.ఎ.దేశాయ్ చంద్రచూడ్, ఫజల్ అలీ, సింఘాల్ గార్లు పునరుద్ధరించారు. ఇంతే కాదు; జడ్జిలు భగవతి, కృష్ణయ్యర్, దేశాయ్ గార్లు తమ ఉమ్మడి తీర్పులో మరొక ముఖ్యవిషయాన్ని తెలియజేశారు. వాటిల్లాచెప్పారు:

“పిటీషన్ లు ఒక వాదన చేశారు. 21-5-76 తీర్పు ద్వారా కలకత్తా హైకోర్టు III, IV తరగతి పుద్యోగులకు 31-3-76 తో అంతమయ్యేసంవత్సరానికి 1976ఏప్రిల్ 1న ఏప్రిల్ నెలలో చెల్లించే జీతంతోబాటుగా ఒప్పందం ప్రకారం యల్.ఐ.సి. బోనస్ ను చెల్లించాలని రిట్ ను జారీచేసింది. దీనిపై చేసుకొన్న అప్పీలును ప్రభుత్వం పునసంహరించు కొన్నందున ఈ తీర్పు ఖాయమైంది. కాబట్టి యల్.ఐ.సి. హైకోర్టు తీర్పును శిరసావహించి 1965 సంవత్సరానికి బోనసును ఒప్పందంలోని క్లాజు 8 (ii) ప్రకారం వార్షిక బోనసును చెల్లించవలసి వుంది. అక్షేపించబడ్డ చట్టం అమలు సక్రమమైతే ఒప్పందంలోని క్లాజు 8 (ii) రద్దుఅవుతుంది.

తిరుపతి ట్రాన్సుపోర్టు వర్కర్స్ యూనియన్

కార్యకలాపాల సమీక్ష

టి.టి.డి. ట్రాన్సుపోర్టు 1945 లో ప్రారంభించబడినది. టి.టి.డి. ట్రాన్సుపోర్టు వర్కర్స్ యూనియన్ 1962లో స్థాపించబడినది. ఏ కొద్ది బస్సులతోనో ప్రారంభమైన పై ట్రాన్సుపోర్టు దిన, దిన ప్రవర్తమానమగుచు 1,000 మంది వర్కర్లతో సుమారు 2 వందలు వాహనములు ఏర్పడినవి. సంస్థ పెరుగుదలతోబాటు కార్మికులుగూడా తమ చట్టసమ్మతమైన, న్యాయమైన కోర్కెలు సాధించుకొనుచు సాంఘికముగా బలపడ్డారు. యీ సంఘ అభివృద్ధిని కాంచిన ఇతర దేవస్థానము వుద్యోగులుగూడా, యీ సంఘముతో పోత్తు కుదుర్చుకొని ఐక్య కార్యాచరణ సంఘముగా ఏర్పడడముతో టి.టి.డి. అధికారులకు కన్ను కుట్టినది. ఏవిధముగానైనను ఈ సంఘమును దెబ్బతీయవలయుననే దుర్బుద్ధితో కుంటిసాకులతో ఎమర్జెన్సీ కాలములో రిజిస్టర్డ్ రికగ్నైజ్డ్ యూనియన్ తో మాటవరుసకైనా చెప్పకుండా, కార్మికుల అభిప్రాయములు తెలుసుకొనకుండా, దౌర్జన్యముగా రాత్రికిరాత్రి 10-8-1975వ తేదీన 840 మంది వర్కర్లను, బస్సులను, స్పేర్ పార్ట్స్ ను, 2 కోట్ల రొక్కమును తమ సొంత ఆస్తిగా భావించి అప్పటి ముఖ్యమంత్రి వెంగళరావు, ఇప్పటి టి.టి.డి. ట్రస్టు బోర్డు చైర్మన్ అన్నారావు ఎ.పి.ఎస్.ఆర్.టి.సి. మేనేజిమెంటుకు అప్పచెప్పారు. ఆర్.టి.సి. మేనేజిమెంటు టి.టి.డి. ట్రాన్సుపోర్టు వర్కర్లను సానుభూతితో చూడక, టి.టి.డి. మేనేజిమెంటు చెప్పుడు మాటలతో 50 వేలమంది ఆర్.టి.సి. వర్కర్లను అవకతవకలతో పరిపాలించుచున్నామనే ధీమాతో వర్కర్లను రాచి రంపాన పెట్టారు. ఎమర్జెన్సీలో యీ మార్పిడి చట్టవిరుద్ధమని కోర్టుకు వెళ్ళినందుకు వెంగళరావు, ఆర్.టి.సి. మేనేజిమెంటు-డ్యూటీలోవున్న 8 మంది

కార్మిక నాయకులను మీసా క్రింద అరెస్టుచేసి జైలుపాలుచేసి, వారి కుటుంబాలను అతికష్టాలకు గురిచేశారు. మిగిలిన వర్కర్లను అగ్రిమెంటుకు వ్యతిరేకముగా దూరప్రాంతాలకు బదిలీచేస్తూ వారి కిచ్చిన క్వార్టర్లను పోలీసు బలగముతో దౌర్జన్యముగా కాళీచేయించి కోర్టులో స్టే తెచ్చిన యిండ్లకు కరెంటు, నీటిసప్లయని ఆపుదలచేసి అమానుషముగా ప్రవర్తించారు. ఆర్.టి.సి. కి మార్పిడి జరిగిన తరువాతగూడా డ్యూటీలుచేసిన వర్కర్లను మెడికల్ అన్ ఫిట్ అనే పేరుతో నిర్బంధముగా రిటైరు చేయడం, క్లీనర్లుగా, అఫీసుబాయిగా వినియోగించుకొంటూ వర్కర్లను భయభ్రాంతులకు గురిచేశారు.

ఈ అన్యాయములను అడగటానికి యూనియన్ కు ఆర్.టి.సి. మేనేజిమెంటు ఏమాత్రము అవకాశం యివ్వలేదు.

టి.టి.డి. మేనేజిమెంటులో అనేక సంవత్సరాలుగా యిస్తున్న మైలేజి, కలక్షన్లు బత్తాలు, యితర సదుపాయములను 2 సంవత్సరములుగా ఎగగొట్టారు. దీనిపై గుంటూరు లేబరు కోర్టుకు ఫిర్యాదు చేయడం జరిగింది. ప్రమాదమైన ఘాటురోడ్డులో కండక్టర్లు లేకుండా బండ్లు నడుపుచు యిటు వర్కర్లకు, అటు ప్యాసింజర్లకు అసౌకర్యము కల్పించి యాక్సిడెంట్లకు గురిచేసి అమాయక యాత్రీకుల ప్రాణాలను బలిగొన్నారు. యీ అవకతవక నిర్బంధ విధానాన్ని అప్పటి కార్మికమంత్రికి, కార్మిక శాఖలకు తెలుపుకున్నను ఏచర్య తీసుకోలేదు. యీ కారణముగా ఓన్ మాన్ సర్వీసుకు వ్యతిరేకంగా కండక్టర్ల లాగ్ షిట్లు తీసుకోకుండా నిరాకరించడము జరిగినది. ఎమర్జెన్సీకాలం మొత్తము చట్టరీత్యా పోరాటం జరుపుతూనే, వుద్యోగ భద్రత లేకపోయినను కార్మికులు తమవిధులను నిర్వహించసాగారు. అట్టి పరిస్థితులలో చేయునదిలేక కార్మికుల న్యాయమైన కోర్కెలను బట్టబయలు చేయుటకు 20-4-77 వ తేదీనుండి రిలే

1975 ఏప్రిల్ 1 నుండి అమలులో లేకుండా పోతుంది అన్న విషయాన్ని పిటీషనర్లు ఒప్పుకొన్నారు. కాని హైకోర్టు తీర్పు ప్రకారం యల్.ఐ.సి. బోనసును చెల్లించవలసే వుంటుంది. దానినుండి తప్పించుకోజాలదు. కలకత్తా హైకోర్టు తీర్పును వమ్ము చేసే విషయమేదీ ఆక్షేపించబడ్డ చట్టంలో లేదు. ఈ యల్.ఐ.సి. ని శాసించే రిట్ ను సవాలుచేసే దేమీలేదు. ఈ వాదనను తీవ్రంగా ఆలోచించాలి. దీనిని అంగీకరించదలచాము.

“ఆక్షేపించబడిన చట్టంలోని లక్ష్యాలు, కారణాల ప్రకటనలో కలకత్తా హైకోర్టు జడ్జిమెంటును గూర్చిన ప్రస్తావనే లేదు. 3వ క్లాజులో ఏకోర్టును గూర్చిన ప్రస్తావనలేదు. 1975 ఏప్రిల్ 1 నుండి 1978 మార్చి 31 వరకూ వున్న సంవత్సరానికి యల్.ఐ.సి. బోనసును చెల్లించాలని కలకత్తా హైకోర్టు తీర్పు యిచ్చిందన్న విషయం కూడా పార్లమెంటు దృష్టికి తేబడినట్లు కన్పించదు. కలకత్తా హైకోర్టు జడ్జిమెంటు గుర్తింపుకే రాకపోవడం దురదృష్టకరం. ఈ తీర్పు వున్నదనే విషయంకూడా తెలియకుండా ఈ ఆక్షేపించబడ్డ చట్టం చేయబడింది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం III, IV తరగతి ఉద్యోగులకు బోనసు యివ్వాలన్న ఒప్పందంలోని షరతు అమలు జరుపకుండా వుంటుంది. 1-4-75 నుండి అమలుజరగకుండా

వున్నట్లు భావించబడుతుంది. అయితే 1975 ఏప్రిల్ 1 నుండి 1978 మార్చి 31 వరకూ యల్.ఐ.సి. బోనసును చెల్లించాలన్న కలకత్తా హైకోర్టుతీర్పును ఈ ఆక్షేపించబడినచట్టం ముట్టుకొననేలేదు III, IV తరగతి ఉద్యోగులకు 1-4-75 నుండి 31-3-78 సంవత్సరానికి వార్షిక బోనసు చెల్లించబడవలసిన హక్కు కలకత్తా హైకోర్టు తీర్పుచే ధృవపర్చబడింది. కాబట్టి ఒప్పందం షరతుల ప్రకారంగాక అరిట్ ఆర్డరును అమలు జరిపి బోనసును చెల్లించవలసి వుంటుంది; ఆక్షేపించబడిన చట్టం ఈ తీర్పుప్రకారం కల్గిన హక్కును రద్దుచేయటం లేదు. ఈ తీర్పు అమలులో వుంది; దాని ప్రకారం యల్.ఐ.సి. 3, 4 తరగతి వుద్యోగులకు 1975 - 78 సంవత్సరానికి బోనసు చెల్లించి తీరాలి.”

ఈతీర్పు యల్.ఐ.సి. సిబ్బందికి ఘనవిజయం. ఎమర్జెన్సీ ఏ విధంగా అతిదారుణంగా వుపయోగించబడిందో ఇది స్పష్టం జేస్తున్నది. 1978 మార్చిలో యల్.ఐ.సి. వుద్యోగులందరూ 1975-1976 కూ 1976-1977 కూ రావలసిన బోనసు బకాయాలను రాబట్టుకొన్నారు.

ఈ విజయానికి యల్.ఐ.సి. ఉద్యోగులు అభినందనీయులు.

హంగరుస్థాయికు జట్లు, జట్లుగా ప్రారంభించారు. యీ కాలములో ఆర్.టి.సి. జనరల్ మేనేజరు వగైరాలు సంప్రదింపులు జరిపారు. ఈ సంప్రదింపులలో టి.టి.డి.లో వున్న సదుపాయములను వునరుద్ధరించుతూ, బస్సులకు ఒక నెల వరకు కండక్టర్లను వేస్తామని, అటుపిమ్మట వేయమని చెప్పినందున సంప్రదింపులు విఫలమై, ముఖ్యమైన సమస్య పరిష్కార మగునంతవరకు 27-4-77 వ తేదీ నుండి నిరవధిక నిరాహారదీక్ష ప్రారంభించారు. నిరాహారదీక్షలో పాల్గొన్న వర్కర్లు పరిస్థితి ప్రమాదకరంగా మారింది. ఆర్.టి.సి. అధికారులు, ప్రభుత్వము కండక్టర్లను ఘాటురోడ్డులో నియమించుటను, ప్రతిష్ట సమస్యగా భావించి పరిష్కారమునకు బదులుగా రేడియోలో, కరపత్రముల రూపములోను వర్కర్లకు అన్ని సదుపాయములు యిస్తున్నామని, అరియర్లు అధ్వాన్నంగా 1000 రూపాయలు యిచ్చినను అనవసరముగా ఆందోళనచేసి యాత్రీకులకు అసౌకర్యము కల్పించుచున్నారని తప్పుడు ప్రచారము చేయనారంభించారు.

ఈ కాలములోనే అప్పటి ముఖ్యమంత్రితో సంప్రదింపుటకు స్థానిక యమ్.యల్.సి.గారి ద్వారా హిందూపురముపోవడంజరిగింది. యీ సందర్భములో వెంటనే ఘాటురోడ్డులో కండక్టర్లను వేస్తామని, నిరవధిక నిరాహారదీక్షను వుపసంహరించుకోమని ముఖ్యమంత్రి కోరగా ఆయన మాట ప్రకారము 3-5-77 వ తేదీన నిరవధిక నిరాహారదీక్ష వుపసంహరించడము జరిగినది. ముఖ్యమంత్రిగారు తమ మాట నిలబెట్టుకోలేక పోయినందున 4-5-78 వ తేదీ నుండి నిరవధిక సమ్మెకు నిర్ణయం తీసుకోవడము జరిగినది.

కార్మికుల ఐక్యతను దెబ్బతీయడానికి ఆర్.టి.సి. మేనేజిమెంటు సర్వవిధాల ప్రయత్నముచేసి విఫలమైనది. న్యాయమైన కోర్కెలకు సానుభూతిగా స్థానికుల సలహామేరకు 7-5-77వ తేదీన తిరుపతి బందు చేయుటకు నిర్ణయముతీసుకోవటం జరిగినది. బందును విఫలము చేయుటకు ప్రభుత్వ పోలీసు బలగాన్ని వుపయోగించి ఆఫీసర్లను కొట్టారన్న కేసు బనాయించి 144 పెక్షను విధించారు. అయినను తిరుపతి బందు నిర్విఘ్నంగా కొనసాగింది; అకారణంగా వర్కుషాపు దగ్గరవున్న వర్కర్లు కుటుంబాలపై ప్రి, పురుష, పిల్లలనే విచక్షణలేకుండా లాఠీఛార్జీ జరిపించి గాయపరచారు. ఎన్ని కష్టాలకు గురి అయినా స్థానిక పెద్దల సలహామేరకు యాత్రీకులు పడుతున్న ఇబ్బందులను దృష్టిలో వుంచుకొని, మానవతా దృష్టితో 19-5-77వ తేదీన సమ్మెను వుపసంహరించడము జరిగినది.

అటు తరువాత ఆర్.టి.సి. అధికారులు చేయునది లేక యక్కు. టి.టి.డి. ట్రాన్సుపోర్టు వర్కర్లు నాయకులతో సంప్రదింపులు జరిపి ఈ క్రింది సమస్యలను పరిష్కరించారు.

1. అక్రమంగా బయట డిపోలకు బదిలీచేసిన వర్కర్లను తిరిగి తిరుపతికి మార్చారు.
2. 10-1-75 వ తేదీ నుండి ఆపుదల చేసిన బత్తాలు వునరుద్ధరించారు.
3. క్వార్టర్లు కాళీ చేయించిన వారితో తిరిగి కొంత మందికి క్వార్టర్లు యిచ్చి నీటిని, కరెంటును రద్దుచేసిన క్వార్టర్లకు తిరిగి సదుపాయము కల్పించారు.
4. మెడికల్ అన్ఫిట్ రూపములోను, భయముతోను ఉద్యోగాలనుండి రిటైరు అయినవాళ్ళకి ఉద్యోగాలిచ్చి పే, స్కేలు ప్రొటక్షను యిచ్చారు.

5. సుమారు 130 మంది కండక్టర్లను డిస్పాచ్చర్లుగాను, కంట్రోలర్లుగాను, ఎ. డి. సి. లు గాను 2 డిపోల్లో వుపయోగించు తున్నారు.

6. వర్కుషాపులో ఎ.యమ్.యస్. పోస్టువరకు ప్రమోషన్లు ఎక్కు. టి.టి.డి. ట్రాన్సుపోర్టు వర్కర్లకు యిచ్చారు.

7. ఎక్కు. టి.టి.డి. ట్రాన్సుపోర్టు వర్కర్లు సమస్యలన్నింటిపై, డివిజనులోగాని, సెంట్రల్లోగాని, చర్చించుటకు అవకాశము కల్పించారు.

8. పైకనబరచిన అంశాలేకాకుండా నగ్నముగ మనకార్మికులను ఆర్.టి.సి. మేనేజిమెంటు అధికారముక్రింద నడుపబడుచుండినను మనపోరాటాల ఫలితంగా టి.టి.డి. ఆజమాన్యంలో వుంటుండిన అంశములేకాకుండా మరికొన్నిటిని సాధించగలిగాము. ఆర్.టి.సి. మొత్తంగావుండే తోటికార్మికులు అనుభవించని అదనపు హక్కులను మనపోరాటాలద్వారానే సాధించగలిగాము.

బత్తాల విషయములోగాని, పాదరక్షల విషయములోగాని, యూనిఫారం వగైరా విషయములోగాని ఆర్.టి.సి. మేనేజిమెంటు క్రిందవుండే తోటి కార్మికులకంటే మన యూనియన్ పోరాట ఫలితంగా అదనపు సౌకర్యాలు సాధించగలిగాము. ఇప్పటికిని మనం అనుభవించే అదనపు సౌకర్యములు వారు అనుభవించుటలేదు.

ముఖ్యముగా మన కార్మికులు గమనించ వలసిన ప్రధాన అంశము ఆర్.టి.సి. కార్మికులకు, మనకు వున్న తేడాను గుర్తించి, మన యూనియన్ తన సభ్యుల విషయములో ఎంత శ్రద్ధ, భక్తులతో విద్యుక్త కర్తవ్యాలను నిర్వహిస్తున్నదో గమనించ వలసినది. ఆర్.టి.సి.లో వుండే మిగతా యూనియన్ల పని విధానానికి, మన యూనియన్ పని విధానానికి వున్న స్థూలమైన పోకడలను కార్య నిర్వహణను గుర్తించ వలసినది.

యింకా పరిష్కారము కాని సమస్యలు.

1. 7 రోజుల స్త్రీయకు కాలమునకు లీవు గ్రాంటుచేసి జీతము చెల్లించుట.
 2. డిస్పాచ్ కంట్రోలర్లకు అలవెన్సుగా 0-25 పైసలు మంజూరు చేయుట.
 3. క్యాంటీను తదితర సౌకర్యములు కల్పించుట.
- ఇన్ని విషయాలు సాధించిన టి.టి.డి. ట్రాన్సుపోర్టు వర్కర్స్ యూనియన్ను, ప్రస్తుతము టి.టి.డి. ట్రాన్సుపోర్టులో పనిచేయుచున్న వందమందికి అప్పగించుతూ సి.ఐ.టి.యు. ఆధ్వర్యముననే ఎక్స్. టి.టి.డి. ట్రాన్సుపోర్టు వర్కర్లకు 10-9-77 వ తేదీన క్రొత్త యూనియన్ను తిరుపతి ట్రాన్సుపోర్టు వర్కర్లు యూనియన్ అను పేరుతో స్థాపించాము. బోనసు 1985 సంవత్సరం నుండి యివ్వాలన్న సమస్య సుప్రీంకోర్టులో పెండింగులో వున్నది. సుమారు 70 వేల రూపాయల విలువ చేయగల యూనియన్ ఆఫీసు, ప్రార్థనా మందిరం ఫోన్ వగైరా సౌకర్యములతో వున్నది.

ఇంత అభివృద్ధిచెందిన ఈ యూనియన్ రాష్ట్ర వ్యాపితముగా మంచిగౌరవాన్ని సంపాదించుకొన్నది. దీనికంతయు నాటినుండి నేటి వరకు మనకు సారధ్యంవహించుతున్న 'సి.ఐ.టి.యు.'యే కారణం. యూనియన్ ప్రతిష్టను దృష్టిలో వుంచుకొని దుందుడుకు వాదములతో నిర్ణయాలు తీసుకొనకుండా కార్మికుల శ్రేయస్సు దృష్టిలో వుంచుకొని వ్యక్తిగత వైరుధ్యాలకు, లాభాలకు తావివ్వకుండా పనిచేస్తున్నది.

కార్మికోద్యమంపై యుద్ధం ప్రకటించే కేంద్రపారిశ్రామిక సంబంధాలబిల్లు

—సి. ఐ. టి. యు. ఖండన

ప్రస్తుతం కేంద్రప్రభుత్వ ప్రతిపాదనలోవున్న పారిశ్రామిక సంబంధాల బిల్లును ఖండిస్తూ సి.ఐ.టి.యు. అధ్యక్షులు శ్రీ బి. టి. రణదివే మే 8వ తేదీన ఒక ప్రకటన చేశారు. ఆ బిల్లు కార్మికోద్యమంపైనా, కార్మికుల హక్కులపైనా దాడితప్ప మరేమీకాదని ఆయన ఆ ప్రకటనలో విమర్శించారు.

ఆ ప్రకటన పూర్తి పాఠం యిలా వుంది :

ప్రతిపాదనలోఉన్న పారిశ్రామిక సంబంధాల బిల్లును సి.ఐ.టి.యు. తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నది. ఈ బిల్లు నిబంధనలు కార్మికోద్యమంపై యుద్ధం ప్రకటించి ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమ స్వాతంత్ర్యంపైనా కార్మికుల సమ్మేహక్కులపైనా అకారణంగా దాడి జరిపేవిగా ఉన్నాయి. కార్మిక మంత్రిత్వశాఖతో కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకుల చర్చలలో కుదిరిన ఏకాభిప్రాయాన్ని ఈ బిల్లు పూర్తిగా త్రోసిపుచ్చుతున్నది.

ఒక పరిశ్రమలో ఒకే యూనియన్ పేరుతో ప్రభుత్వం కనుసన్నల్లోమెలిగే యూనియన్ ను కార్మికులమీద రుద్దేందుకు ప్రయత్నించడం జరిగింది. జనతా మంత్రులు రోజూ పెట్టుబడిదారీ వ్యతిరేక ప్రకటనలతో ప్రజల కడుపునింపుతున్నప్పటికీ కార్మికులు రహస్య బ్యాలబ్ ద్వారా తమకు ఇష్టమైన యూనియన్ ను ఎన్నుకొనేందుకుగల హక్కు బూటకంగా మార్చబడింది. ప్రభుత్వం యొక్క లేబర్ డిపార్టుమెంటుకు, లేబర్ అధికారులకు సైక్ బ్యాండ్లను పర్యవేక్షించేందుకు నిరంకుశాధికారాలు యివ్వబడనున్నాయి. జనతా ప్రభుత్వ కార్మిక విధానంలో నియంతృత్వ సిద్ధాంతాలు ప్రవేశ పెట్టబడినాయి.

పారిశ్రామిక సంబంధాలను క్రమపరిచే పేరిట ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం మీద ముందుగానే కుట్రపన్ని అన్నివైపుల నుండి ఈమాదిరిగా దాడిచేసేందుకు గతంలో ఏ ప్రభుత్వము కూడా సాహసించి వుండలేదు. విజానికి ఈ బిల్లు ఎమర్జెన్సీ కాలంలో తీసుకోబడిన కొన్నిచర్యలను చట్టబద్ధంచేసే ప్రయత్నం చేస్తున్నది.

జనతాపార్టీ ఎన్నికల వాగ్దానాలను ఈ బిల్లు భంగపరుస్తున్నదని, ట్రేడ్ యూనియన్ వుద్యమమీద యిది బహిరంగంగా యుద్ధం ప్రకటించడమేనని సి.ఐ.టి.యు. భావిస్తున్నది. ఈ బెదిరింపులను ప్రతిఘటించేందుకు, ఈ బిల్లు అమోదించబడకుండా నిరోధించేందుకు సమైక్యం కావలసిందిగా దేశంలోని అన్ని కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్లకూ, ఫెడరేషన్లకూ, సంఘాలకూ సి. ఐ. టి. యు. పిలుపు విస్తున్నది.

మంత్రివర్గంలోఉన్న మధుధండావతే, జార్జి ఫెర్నాండెస్ వంటి ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు కార్మికవర్గంపక్షాన నిలబడతారని, ఈ కొత్తచట్టానికి వ్యతిరేకంగా దృఢమైన వైఖరిని కనపరుస్తారని సి. ఐ. టి. యు. ఆశిస్తున్నది. ఈ బిల్లు అమోదించబడకుండా చేసేందుకు జనతా పార్టీలో తగినన్ని శక్తులువున్నాయి. వారు గనుక తమపూర్తిశక్తులను సంపూర్ణంగా సమీకరించు కోగలిగితే ప్రివెంటివ్ డిటెక్షన్ చట్టం ప్రతిపాదనను ఓడించిన వారే దీన్ని ఎదిరించడంలో కూడా జయప్రదం కాగలరు.

నేలకొండపల్లి రైస్ మిల్ వర్కర్స్ సమ్మె విజయం

ఖమ్మం తాలూకా నేలకొండపల్లి గ్రామంలో 5 రైస్ మిల్లలలోని కార్మికులు తమ పని పరిస్థితులు మెరుగు పర్చాలని, వేతనాలు పెంచాలని డిమాండుచేస్తూ మే 1నుండి ఆరురోజులపాటు సాగించిన సమ్మె విజయవంతమైంది.

నిబంధనల ప్రకారం డైవరుకు రీగంటలపని, రు. 300/-లు, ఆయిల్ మెన్ కు రు. 200/-లు వేతనాలు యివ్వవలసి వుండగా యజమానులు వారితో రేయింబవట్లా పనిచేయించుకొని డైవరుకు రు. 200/-లు ఆయిల్ మెన్ కు రు. 80/-లు మాత్రమే యిస్తున్నారు.

హమాలీ కార్మికులకు యితరచోట్ల బస్తాఒకింటికి 50 పైసలు యిస్తుండగా యిచ్చట మాత్రం 25 పైసలు మాత్రమే యిస్తున్నారు.

ఈ స్థితిని మెరుగుపర్చుకునేందుకోసం కార్మికులు తమకు రావలసిన న్యాయమైన రేట్లను చెల్లించాల్సిందిగా యజమానులను కోరారు. యజమానులు యిందుకు అంగీకరించకపోగా కార్మికుల సమైక్యతను విచ్చిన్నం చేసేందుకు వారిలో చీలికలు సృష్టించేందుకు విఫలయత్నం చేశారు. దౌర్జన్యం జరిపేందుకు బెదిరింపులు కూడా చేశారు. అయితే కార్మికులు ఏమాత్రం చలించకుండా సమ్మెచేశారు.

ఆరురోజుల సమ్మె అనంతరం యజమానులకు, కార్మిక ప్రతినిధులకు మధ్య ఒక ఒప్పందం కుదరడంతో సమ్మె విరమించబడింది. ఆ ఒప్పందం ప్రకారం డైవరుకు గతంలోవున్న రేటు కంటే రు. 50 అదనంగా, ఆయిల్ మెన్ కు రు. 25 అదనంగా ఇవ్వబడుతుంది. హమాలీలకు కూడా రేటు పెంచబడింది.

ఈ చర్చలలో కార్మికుల తరపున యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ నూతక్కి గంగాధరరావు, కార్యవర్గ సభ్యులు శ్రీ లక్ష్మీ నారాయణ, శ్రీ రాఘవులుగార్లు పాల్గొన్నారు.

గతంలో ఈ మిల్లలలో ఆదివారాలుకూడా పని చేయించుకునేవారు. 2 సంవత్సరాల క్రితం కార్మికులు యూనియన్ గా ఏర్పడి మొదటగా ఆదివారాలు శలవు సాధించుకున్నారు.

ఒకవైపు కార్మికుల శ్రమశక్తిని ఈ విధంగా దోచుకుంటున్న యజమానులు మరోవైపు బియ్యం ఆడించేందుకు రైతుల వద్ద నుండి బస్తా ఒక్కింటికి 5 రూ॥లు వసూలు చేస్తున్నారు. ఈ రేటు ఈ ప్రాంతంలో ఎక్కడాలేదు. ఈ విషయమై అధికారులు జోక్యం చేసుకోవాలని స్థానిక ప్రజలు కోరుతున్నారు.

ఇబ్రహీంపట్నం ధర్మల్ స్టేషన్ కార్మికనాయకుల అరెస్టు : ప్రజల నిరసన ప్రదర్శన

విజయవాడ : గత 27 రోజులుగా సమ్మెచేస్తున్న ఇబ్రహీంపట్నం ధర్మల్ స్టేషన్ కార్మికులపై యజమానులు నిర్బంధ చర్యలకు పూనుకున్నారు. 12వ తేదీనాడు కార్మికులపై అకస్మాత్తుగా దాడిచేసి దారుణంగా కొట్టారు. నిరాహారదీక్ష శిబిరంవద్ద జరిగిన చిన్న పుర్వణ సాకుగాతీసుకొని 11మందిపై 307 సెక్షన్ క్రింద హత్యాప్రయత్నం నేరం మోపి ముగ్గురు నాయకుల్ని అరెస్టుచేసి రిమాండుకు పంపారు. కొండపల్లి, ఇబ్రహీంపట్నంలోని యువకులు, ప్రజలు కార్మికుల సమ్మెకు సంఘీభావంగా పెద్ద ప్రదర్శన జరిపారు.

కార్మిక పోరాటాలు : ప్రభుత్వ దమన నీతి

హ రి ద్వా ర్

హరిద్వారాలో భారత్ హెవీ ఎలక్ట్రికల్ లిమిటెడ్ వారి ఫ్యాక్టరీ వుండి 12 వేలమంది పనిచేస్తారు. కేంద్ర పారిశ్రామిక రక్షణదళం ఈ సంవత్సరం మార్చి 23న వీర తాండవం చేసింది, లాఠీచార్జీ చేపింది. హెచ్చరికలు గూడా మాని తుపాకులు పేల్చారు. వందలాది కార్మికులు గాయ పడ్డారు. బస్ లన్నీటినీ అపారు. ప్యాసింజెర్లను ఫ్యాక్టరీ అవరణకు నెట్టారు. అందరినీ తగుల బెట్టి మసి చేస్తామని ప్రగల్భాలు కొట్టారు. వందలాది కార్మికుల సైక్లను తగులబెట్టారు.

ఇవంతా ఎందుకు జరిగినట్లు ?

ఒక కార్మికుడు తన గుర్తింపు కార్డు లేకుండా ఫ్యాక్టరీకి వచ్చాడు. రక్షణదళం అతనిని విపరీతంగా కొట్టారు. అలా కొట్టడం తప్పని, అందుకు వారిని సంజాయిషీ అడిగేందుకు సహచరులతో కలిసివచ్చాడు కార్మికుడు. అలావచ్చిన 5, 6 గురిని వెంటనే మాట పలుకులేకుండా బాదారు. ఫ్యాక్టరీ అంతా ఈ వార్త దావానలంలా వ్యాపించింది. డ్యూటీలో వర్కర్లు ఫ్యాక్టరీ గేటువద్దకు చేరారు.

అంతే....లాఠీ చార్జీ ప్రారంభమైంది. దారుణంగా సాగు తున్న ఆ దాడికి విస్తపోయారు కార్మికులు. కార్మికులను తరిమి, తరిమి కొట్టారు. ఇంతలోనే తుపాకి కాల్పుల శబ్దాలు. గుండ్ల దెబ్బలు తగిలిన కార్మికుల బాధల మూల్గులతో నిండిపోయిందా ప్రాంతం.

ఫ్యాక్టరీ సి. ఐ. టి. యు. యూనియన్ కార్యదర్శి, కామ్రేడ్ బి.కె. సింగ్ కు రెండుకాళ్ళలో గుండ్లు గుచ్చుకున్నాయి. ఏ. ఐ. టి. యు. సి. నాయకుడు శ్రీ మిత్రల్ గాయపడ్డారు.

అంతా 5 నిమిషాలు. వందలాదిగా గాయపడ్డారు. అడ్మినిస్ట్రేషన్ జనరల్ మేనేజర్ వారిస్తూనే వున్నాడు. ఆయన వారింపు చెవిటివాని ముందు శంఖ వూదినట్లైంది.

దిగ్భ్రమ చెందిన కార్మికులు ఒక్కసారి మేల్కొన్నారు. రక్షణదళంపై తిరగబడ్డారు. అంతవరకు విచ్చలవిడిగా ప్రవర్తించిన ఈ దళాలు కార్మికులు తిరగబడడంతో తోకముడిచి తమ కాబిన్ లో దూరి తలుపులు వేసుకున్నారు.

అప్పటివరకు అంతులేని పై మేనేజిమెంటు కాల్పుల రెండు గంటల తర్వాత అక్కడకు వచ్చింది. ఫ్యాక్టరీని స్థానిక పోలీసులకు అప్పగించింది. రక్షణ దళాల ఆయుధాగారం సీలుచేసి, స్థానిక పోలీసులకు అప్పగించింది. దానితో శాంతియుత పరిస్థితి తిరిగి నెలకొన్నది.

పం త న గ ర్

ఆ రోజు ఏప్రిల్ 13. పంత్ నగర్ వ్యవసాయ విద్యాలయం తుపాకుల మోతతో దద్దరిల్లింది. అధికార అంచనాల ప్రకారం 18 మంది చనిపోయారు. వందలాది గాయపడ్డారు. అత్యంత కిరాతకంగా సాగింది ఈ దమనకాండ. యూనివర్సిటీకి దగ్గరున్న కొళాయి నీళ్లతో దాహం తీర్చుకుంటున్న కార్మికుడు అలాగే కూలిపోయాడు. కాల్పులకు జంకి పక్క యిండ్లలో తలదాచుకున్న కార్మికులను, వెలుపలకు లాగి పిస్త్రుతో కాల్చి చంపారు. గాయపడి రోడ్ లో

పడివున్న కార్మికులను బాయ్ నెట్ల తో పొడిచిచంపారు.

శవానను చెరుకు తోటల్లో వేసి, తోటలకు నిప్పుపెట్టి దహనం చేశారు.

ఇంతకీ ఈ మృత్యు సృత్యం ఎందుకు జరిగింది?

జి. బి. పంత్ వ్యవసాయ విద్యాలయం దేశంలోని అలాంటి విశ్వవిద్యాలయాల్లో పెద్దది. 18 వేల ఎకరాల సువిశాల ప్రాంతంలో ఏర్పర్చారు అరువేం మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. రెండువేల మంది విద్యార్థులు దేశం అన్ని ప్రాంతాల నుండి వచ్చిన వారు అక్కడున్నారు.

యూనియన్ ఎన్నికల కోసం విద్యార్థులు పోరాడితే అనేక మందిని బహిష్కరించారు. కార్మికులను బానిసలుగా చూస్తున్నారు. అత్యవసర పరిస్థితి తర్వాత కర్మచారీ సంఘటన పేర కార్మికుల ఉద్యోగుల సంఘం ఏర్పడింది. 1977 నవంబరులో కోర్కెల పత్రం యిచ్చింది. నైనితాల్ అసిస్టెంట్ లేబర్ కమిషనర్ ఎదుట ఒక వప్పందం కుదిరింది. అని వార్యమై వప్పందానికి వచ్చిన మేనేజిమెంటు, దానిని అమలు జరపకుండా కాలయాపన చేసింది. ముఖ్య కార్యకర్తల మీద అన్నిరకాల దాడులు ప్రారంభించింది.

యూనివర్సిటీలో ఉద్యోగం అత్యవసర సర్వీసులుగా ప్రకటిస్తూ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అర్జినెన్సు జారీ చేసింది ఈ సంవత్సరం జనవరి 27 న. మరునాడే 91 మంది కార్మికులను ఉద్యోగాల నుండి తొలగించింది. కార్మికులలో ఆందోళన కలిగింది. ప్రభుత్వం సాయుధ పోలీసులతో నింపింది విశ్వవిద్యాలయాన్ని.

ఎత్తై న్నిన యూనియన్ ఏర్పడాలని ఫిబ్రవరిలో విద్యార్థులు డిమాండ్ చేశారు. ఉపాధ్యక్షులు యూనివర్సిటీనే మూతవేశారు.

ఏప్రిల్ 3 న యూనివర్సిటీని తెరిచారు. అలా తెరిచే ముందు మార్చి 17 న మరి కొందరు కార్మికులను వుద్యోగాలనుండి తొలగించారు. క్వార్టర్స్ ఖాళీ చేయమన్నారు. వందలాది కార్మికులపై కేసులు పెట్టి అరెస్టులు చేశారు.

దీనితో యూనియన్ సమ్మెకు పోవాలని నిర్ణయించింది. ఏప్రిల్ 11 న సమ్మె ప్రారంభమైంది. 10 వ తేదీన 144 సెక్షన్ విధించారు. అయినా రెండు రోజులు సమ్మె జయప్రదమైంది. నాయకులను అరెస్టు చేయడమనే పేరిట కార్మికవాద మీద పోలీసుదాడులు పెరిగాయి. అనేకమంది అమాయకులను హింసించడం ప్రారంభించారు.

ఇందుకునిరసనగా 144 సెక్షన్ ధిక్కరించాలని యూనియన్ నిర్ణయించింది. ది 13 న నాలుగు వందలమంది అరెస్టుకు సిద్ధపడి ప్రదర్శన చేశారు. ఉదయం 10-50 కి చిత్తరంజన్ భవన్ వద్ద గల చౌరాస్తాకు ప్రదర్శన చేరింది. అక్కడనుండి ముందుకు సాగరాదని సాయుధదళాలు అడ్డగించాయి. కార్మికులు అక్కడే బైతాయించారు.

దగ్గరేవున్న కొళాయిలో మంచినీళ్ళు త్రాగుతున్న కార్మికుడిని లాఠీలతో మోదడం ప్రారంభించారు. కార్మికులు వెనుకకు పరుగులు తీశారు. పరుగెడుతున్న కార్మికులపై ఎలాంటి హెచ్చరిక, అవసరము లేకుండానే పోలీసు కాల్పులు ఆరంభమైనాయి. గాయపడిన వారిని, చనిపోయినవారిని పోలీసుబ్రక్కల్లో తీసుకెళ్లారు. ఇండ్లలో తలదాచుకొన్న వారిని, వీధుల్లోకిలాగి కాల్చారు. గాయపడిన వారిని

లాగిన రక్తపు మరకలు అలాగే వున్నాయి. ఇండ్ల తలుపులు, గోడలు పోలీస్ కాల్పుల ప్రభావితానికి చిహ్నంగా బుల్లెట్ గుర్తులతో నిండివున్నాయి.

నిమ్మకు సిరెత్తినట్లున్న ప్రభుత్వం

సమ్మె ప్రారంభానికి ముందే కార్మికుల, విద్యార్థుల సమస్యలను పరిష్కరించాలని కానసభలో వాయిదా తీర్మానాలు వచ్చాయి. స్పీకర్ సహితం ప్రభుత్వం జోక్యంచేసుకోవాలని సలహాయచ్చారు అయినా ప్రభుత్వం కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి పూనుకోలేదు సరిగదా, విశ్వవిద్యాలయాన్ని సాయుధ దళాలతోను, నిషేధాజ్ఞలతోను నింపివేసింది.

ప్రభుత్వం ఈ వైఖరికి దాని భూస్వామ్య అనుకూల వైఖరి కారణం. ఈ ప్రాంతమంతా భూస్వాములు వ్యవసాయ కార్మికులను వేలాదిమందిని నియమించి, పెట్టుబడిదారీ కమతాలు ప్రారంభించారు. ఈ కార్మికులు అసంఘటితంగావుండి, విపరీతమైన దోపిడీకి గురౌతున్నారు.

పంత్ నగర్ కార్మికులు సుఘటితపడి, విజయాలు సాధిస్తే ఆ ప్రభావం ఇతర కార్మికులపై పడుతుందని భూస్వాముల భయం. అలాంటి ప్రమాదంరాదని ప్రభుత్వం ఈ వర్గాలకు అభయమిస్తున్నది. అందువల్లనే కార్మిక వ్యతిరేకతకు పూనుకొని 11 మందిని పొట్టపెట్టుకున్నది.

గూడూరు గ్లాస్ ఫ్యాక్టరీ కార్మికుల విజయం

1978 జూన్ 12 నెంబరు జి. బి. ప్రకారం కరువుబత్తెం యివ్వాలని కోరుతూ ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని పరిశ్రమల అభివృద్ధి కార్పొరేషన్ అధ్యక్షంలో నడిచే గూడూరు గ్లాస్ ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు ఏప్రిల్ 17 నుండి సమ్మె చేశారు.

ఇందులో నూటయభై మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. నూటికి నూరుగూరు సమ్మెలో పాల్గొన్నారు.

జూన్ 12 చెల్లించేలోగా జూన్ 12 అధ్యాస్నగా ప్రతి కార్మికునికి నూరు రూపాయలు, యిస్తామని జి.బి.ను కార్మికులకు వర్తింపజేస్తూ సమాచారంగానే 25 తేదీన కార్మికులు సమ్మె విరమించారు.

సి. డి. కోసం కావలి ఆర్. టి. సి. పోరాటం

కావలి తుపానుతో దెబ్బతిన్న ప్రాంతంగా ప్రకటించింది ప్రభుత్వం. తుపాను దెబ్బతిన్న ప్రాంతాలలో కార్మికులకు నిర్బంధ పొదుపు మొత్తాన్ని తిరిగి యిచ్చేస్తానని కూడా ప్రకటించింది.

కాని కావలి, నెల్లూరులలో వుండే ఆర్. టి. సి కార్మికులకు ఈ చెల్లింపు జరుగలేదు. అంతేగాక 1976 లో రిట్రైండ్ అయిన కార్మికులకు బకాయాలు చెల్లించలేదు. కొందరు కార్మికులకు జూన్ 12 బకాయాలు చెల్లించలేదు. తుపానుకు గురైన కార్మికులకు యూనిపాఠం యివ్వలేదు. ఈ కోర్కెల సాధనకు వుద్యమించారు కావలి ఢిపో కార్మికులు. ఈ పోరాటానికి మజ్దూర్ యూనియన్ నాయకత్వం వహించింది.

ఏప్రిల్ 3 నుండి రిలే నిరాహారదీక్షలు ప్రారంభించారు. మేనేజిమెంటు కదలలేదు. 23 నుండి డిపో యూనియన్ ప్రెసిడెంట్ శ్రీ మాధవరావు (ఎం. ఎల్. సి), వైస్ ప్రెసిడెంట్ మార్కిన్స్ పార్టీ కాలాకాకమిటి సభ్యుడు శ్రీ వి. శివరామ సుబ్బయ్య, శ్రీయుతులు డి. విశ్వనాథం, పి. ఎల్. రాజు, యస్. విశ్వరూపాచారిగారలు నిరాహారదీక్ష ప్రారంభించారు.

దీనిని బలపరుస్తూ 25 తేదీన పట్టణంలోని శ్రీ డి. యూనియన్లు, రాజకీయ వజ్రాలు, వ్యాపార సంస్థలు సమావేశమై నిరాహారదీక్షకు మద్దతుగా తీర్మానంచేశారు. స్థానిక ఆద్యోకేట్ శ్రీ వంశీరు రమణారెడ్డి అధ్యక్షుడుగా ఒక పోరాట కమిటీని ఎన్నుకున్నారు. ఆరోజే సమావేశానంతరం పెద్ద ప్రదర్శన జరిగింది. అయినా మేనేజిమెంటు లొంగిరాలేదు.

పోరాట కమిటీ పిలుపుపై ఏప్రిల్ 29 న కావలి బండ్ జరిగింది. వ్యాపార సంస్థలు, బ్యాంకులు, ఎల్.ఐ.సి., రాష్ట్ర ప్రభుత్వ కార్యాలయాలు, రవాణా మొత్తం బండ్ అయింది.

బండ్ లో ఆర్. టి. సి. లో వున్న యూనియన్ స్పర్థలను మరచి ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ కార్మికులు సహితం పాల్గొన్నారు.

ఈ కార్మికవర్గ ఐక్యత ముందు, ప్రజల మద్దతు ముందు ఆర్. టి. సి. మేనేజిమెంటు తలవంచక తప్పలేదు. పది రోజుల రోపల పొదుపు మొత్తం తిరిగి ఇస్తామని వ్రాతపూర్వకంగా యిచ్చారు ఆ హామీతో దీక్ష విరమించబడింది.

కార్మికులు మధ్యతరగతి వుద్యోగులు ప్రదర్శించిన ఐక్యత ఆర్. టి. సి. కార్మికులు ప్రదర్శించిన ఐక్యత, వారికి ప్రజలు, వ్యాపార సంఘాలు మద్దతు యిచ్చినతీరును “కార్మిక లోకం” అభినందిస్తున్నది.

మదనపల్లి స్పిన్నింగ్ మిల్ అక్రమ లాకౌట్

మదనపల్లి దగ్గరవుండే సి. టి. యం. గ్రామంలో మదనపల్లి స్పిన్నింగ్ మిల్ లో 6 వందల మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. కార్మిక చట్టాలనేవి వున్నట్లు గూడా ఈ మిల్లు యజమానులు గుర్తించరు. లక్షలాది లాభాలను ఆర్జిస్తున్నారు యజమానులు.

ఐ. ఎన్. టి. యం. సి. నాయకత్వాన ఒక జేబు సంస్థను ఏర్పాటుచేశారు. ఆ సంఘం కార్మిక ప్రయోజనాలను కాపాడడంలో విఫలమైంది. అంతేగాదు 1976 లో జరిగిన వప్పందం ఈ సంవత్సరం ఫిబ్రవరి లో పూర్తి అయింది. ఐ. ఎన్. టి. యం. సి తమకు న్యాయం చేయడంలేదనే భావంతో కార్మికులు సి. టి. యం. నాయకత్వాన వేరే యూనియన్ ఏర్పర్చు కున్నారు మార్చి నెలలో.

తమ కోర్కెల పత్రం సమర్పించారు. తమ జేబు సంస్థ ఎగిరి పోవడం యజమానులకు యిష్టంలేదు. అందువల్ల సి. టి. యం. కార్మికులపై కక్షసాధింపుకు పూనుకున్నారు. దీనిని కార్మికులు ఎదుర్కొనడం ప్రారంభించారు.

రెచ్చిపోయిన యజమానులు ఏప్రిల్ 18 నుండి మిల్లును లాకౌట్ చేశారు. సి. టి. యం. రాష్ట్ర నాయకత్వం సామరస్యతకు చేసిన కృషిని మేనేజిమెంట్ మొండిగా నిరాకరించింది.

ఆ కార్మిక వర్గానికి అన్నివిధాలా సహకరించాలని “కార్మిక లోకం” విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

నిరుద్యోగం పెరుగుదల

ఉద్యోగం కోరుతూ ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్చేంజిలో రిజిష్టరు చేయించుకున్నవారి సంఖ్య పెరుగుతూనే వున్నది. 1976 డిసెంబరు ఆఖరుకు 97,80,000 మంది నిరుద్యోగులుంటే 1977 మార్చి నెలాఖరు నాటికి వీరి సంఖ్య 1,02,38,732 కు పెరిగింది. అంటే 3 నెలలలో 4.8 శాతం పెరిగింది.

ఈరోజు తగినంత అధ్యాన్న మొత్తాలను చెల్లించాలనీ, కక్షసాధింపు చర్యలుండరాదనీ కోరగా వెంటనే 8000 మందికి అదనంగా సి.డి. మొత్తాలు చెల్లించటానికి, సి.డి. మొత్తం చెల్లిస్తామనీ, ఫైనాన్సు మంత్రి చెప్పారు.

అటుపిమ్మటనే మనకాలరీస్ మేనేజిమెంటుకు పూనకం వచ్చింది. సి.డి. మొత్తాలు చెల్లించేలోగా తల 1కి రు. 500 లు అధ్యాన్న ఇస్తానన్నది. సి.డి. మొత్తం పూర్తిగా రానివారికి తల ఒక్కొక్కరికి రు. 200 లు ఇస్తానన్నది. వీటిని మే నెల జీతం, మొదటి వాయిదా బోనసులోనుండి మినహాయించుకొంటానన్నది. అప్రెంటిసులకు, బ్రెయినిలకు రు. 150 లు అధ్యాన్నయిచ్చి 6 నెలల వాయిదాలలో వసూలు చేసుకుంటానన్నది. మేమేమో చేస్తామని కార్మికులు భయపడనక్కరలేదని ఒక అస్పష్టమైన సర్క్యులర్ ను జారీచేసి నోటీసు బోర్డులో పెట్టింది. ఇంకేముంది? వర్కర్స్ యూనియన్ కు కోటికి కొద్దికొద్ది దొరికినంత సంబర మైంది. ఇదిగో మేమంతా సాధించుకొచ్చాం: ఇక కార్మికులందరూ పనుల్లోకి వెళ్ళందని బాకాలు పట్టుతూ సందులు గొందులు తిరిగారు. పాపం వీరిపై సానుభూతితోనైనా ఒక్క కార్మికుడుకూడా పనిలోకి వెళ్ళలేదు. మేనేజింగు డైరెక్టర్ శ్రీ రామన్ కూడా తానే యూనియన్ నాయకుడైనట్లు - బహుశా వర్కర్స్ యూనియన్ ఈయనకు ఆ అధికారాన్ని ధారాదత్తం చేసిందేమో? సమ్మె ఉపసంహరించ బడిందని ఆకాశవాణి అన్ని వార్తాప్రసారాలద్వారా ప్రకటించాడు.

మేనేజింగు డైరెక్టరు ప్రకటననూ, వర్కర్స్ యూనియన్ సమ్మె విరమింపు నిర్ణయాన్ని యాక్షన్ కమిటీ నిరసించింది. ఈ సమ్మె విరమణ తమ నిర్ణయంకాదని, సమ్మెకు నాయకత్వం వహించే తమతో మేనేజిమెంటు ఎట్టి సంప్రదింపులు జరపలేదని వారికి తైనాతీలుగా వ్యవహరించేవారితో ఒకవేళ ఒప్పందం చేసు కున్నా అది తమకేమీ సంబంధం లేదని, సమ్మె కొనసాగుతుందని యాక్షన్ కమిటీ ప్రకటించింది. కొత్తగూడెంలోనేవున్న సి.ఐ.టి.యు నాయకులు శ్రీ పర్నా సత్యనారాయణ, శ్రీ నండూరి ప్రసాదరావు గార్లు కార్మికులకు తెలియకుండా వర్కర్స్ యూనియన్ మేనేజి మెంటుతో లాలూచీపడి సమ్మెను వుపసంహరించినట్లు చేసిన ప్రకటన సమ్మెకు వెన్నుపోటు పొడవటమేనని ప్రకటించారు. మేనేజి మెంటుకు పచ్చివెలక్కాయగొంతుకలో పడ్డట్టయింది. తాము గుర్తించిన యూనియన్ ను పలకరించే ఒక్క కార్మికుడు కూడా లేక పోవడం, రెండోవైపు సమ్మెకు ఏకైక నాయకత్వం వహిస్తున్న యాక్షన్ కమిటీ వెనుకనే వర్కర్స్ యూనియన్ సభ్యులకూడా నిలబడివుండటం వారికో గడ్డుసమస్యగా కనపడింది. యాక్షన్ కమిటీతో మాట్లాడాలనే నిర్ణయించుకున్నట్లున్నది. పగలు పది గంటలకు పర్నా సత్యనారాయణగారిని, ఇద్దరు యాక్షన్ కమిటీ సభ్యులను పిలిచి మాట్లాడటం జరిగింది. వీరువెళ్ళి జనరల్ మేనే జర్తో మాట్లాడారు. మేనేజిమెంటు నోటీసులోపెట్టిన షరతులు తమకు సమ్మతం కాదన్నారు. ఎట్టి కక్షసాధింపు చర్యలు వుండ రాదని, సమ్మెకాలాన్ని నెలవుగాపరిగణించాలనీ, ట్రైనిలకు అధ్యాన్న పెంచాలని, కార్మికులు పనుల్లో చేరటానికి వారంరోజులు వ్యవధి ఇవ్వాలని, అప్రెంటిస్ లందరినీ అటెండెన్సుతో నిమిత్తం లేకుండా పరీక్షలకు పంపాలని కోరటంజరిగింది. రెవెన్యూడివిజన్ ల్ అఫీసరు సమక్షంలో జరిగిన ఈ సంప్రదింపుల్లో మేనేజిమెంటు

వీటిని అంగీకరించడం జరిగింది.

శ్రీ పర్నా సత్యనారాయణ, శ్రీ నండూరి ప్రసాదరావుగార్ల సమక్షంలో జరిగిన యాక్షన్ కమిటీ సమావేశంలో మేనేజిమెంటు అంగీకరించిన విషయాలను వివరించటం జరిగింది. వాటిని అంగీక రించి, సమ్మెను 9వ తేదీ ఉదయం నుండి వుపసంహరించుటకు యాక్షన్ కమిటీ ఏకగ్రీవంగా నిర్ణయించి, అన్ని ప్రాంతాలకు వార్త లను పంపింది.

మేనేజిమెంటు కొత్త ప్రకటన జారీచేస్తూ దానిలో ఈ షరతు లను అంగీకరిస్తున్నట్లు తెలియజేసింది. ఈ సర్క్యులర్ వైక్లో అవుతుండగానే వర్కర్స్ యూనియన్ నాయకుడు శ్రీ కొమరయ్య ఒక కాపీని సంగ్రహించి తానే ఈ షరతులను సాధించినట్లు ప్రచారాన్ని ప్రారంభించాడు. కార్మికులందరూ ఈ దొంగ పిల్లి వాటాన్ని చూసి నవ్వుకున్నారు.

ఆ సాయంత్రం శ్రీ అనంతరెడ్డి అధ్యక్షతన జరిగిన గొప్ప బహిరంగసభలో యాక్షన్ కమిటీ సభ్యుడు శ్రీ రవిచంద్ర, శ్రీ పర్నా సత్యనారాయణ, శ్రీ నండూరి ప్రసాదరావుగార్లు మాట్లాడారు. శ్రీ పర్నా సత్యనారాయణగారు ఈ కుదిరిన ఒప్పందాన్ని వివరించి ఈ ఘనవిజయాన్ని సాధించిన కార్మికులను అభినందించారు. శ్రీ ప్రసాదరావుగారు మాట్లాడుతూ గుర్తింపుపొంది, మితవాద కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వంతోవున్న వర్కర్స్ యూనియన్ ఏవిధంగా మేనేజిమెంటు అడుగులకు మడుగులొత్తే సంఘంగా తయారైందో కార్మిక ప్రయోజనాలకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తున్నదో వివరించి ఒక మిలిటెంట్ యూనియన్ ను, కార్మిక ప్రయోజనాలకు సంరక్షించగల యూనియన్ ను నిర్మించవలసిన తక్షణ అవసరం ఏర్పడిందని సి.ఐ.టి.యు. యితర కార్మిక శ్రేయోభిలాషులతో సంప్రదించి యిటువంటి సంఘనిర్మాణానికి వెంటనే పూనుకోగలదని వివరించారు. ఈ ప్రకటన వినగానే కార్మికులంతా ఆత్యంత ఆనందోత్సాహాలను వెలిబుచ్చారు.

గోదావరి ఖని, బెల్లంపల్లి వగైరా ప్రాంతాలలో సమ్మె కొనసాగింది. మీరూ సి. డి. చెల్లింపబడే వరకూ సమ్మెను కొన సాగించందని ఎ.ఐ.టి.యు.సి. నాయకత్వం ప్రోత్సహించింది— వారికి సి.డి. మొత్తం వాపసుకాదని తెలిసింది. కాబట్టి పర్నా సత్య నారాయణగారు ఆ ప్రాంతానికి వెళ్ళి, కొత్తగూడెంలో జరిగినట్లు గానే కక్షసాధింపు చర్యలుండవనీ, ప్రతి కార్మికునికి రు. 300 లు అధ్యాన్న ఇస్తామనీ మేనేజిమెంటు నుండి హామీ పొందునట్లు కృషి చేశారు. అటు పిమ్మటనే గోదావరి ఖని, బెల్లంపల్లి కార్మికులు సమ్మెను విరమించారు.

సింగరేణి కాలరీస్ కార్మికుల సమ్మె విలువైన పాఠాల నిస్తున్నది. గుర్తింపుపొందిన ఏ.ఐ.టి.యు.సి. యూనియన్ ఏవిధంగా కార్మికులకు దూరమై పోరాటవ్యతిరేకంగా తయారైందో రుజువైంది తగిన డైరెక్షన్, గైడెన్సు వుంటే కార్మికులెంత పట్టుదలతో తమ హక్కులకొరకై పోరాడుతారో తెలియజేస్తున్నది. ముఖ్యంగా ఏ యూనియన్ కు చెందినా, ఏ రాజకీయాభిప్రాయాలు వున్నా కార్మికు లందరూ ఏవిధంగా ఐక్యతగా నిలబడి పోరాడుతారో, ఏ విధంగా వారికి విశ్వాసాలూ, అనుబంధాలూ అడ్డురావో చూపెట్టుతున్నది. ఐక్యకార్యాచరణ, ఐక్యకార్మిక పోరాటాలు, కార్మికవర్గ ఐక్యత అన్న సి.ఐ.టి.యు. మూలవిధానం ఏ విధంగా సరియైనదో ఆచరణలో రుజువైంది.

సింగరేణికాలరీస్ కార్మికుల గనికార్మికులవృద్ధ్యమంతో

మహత్తర విజయం నూతనాధ్యాయం

కొత్తగూడెం : సి. డి. సొమ్ము కార్మికుల సొత్తు. తుపాను బాధితులందరికీ సి. డి. మొత్తాలను వాపసు చేయాలని కార్మికులు కోరారు. ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. దేవుడు వరమిచ్చినా పూజారి వరమివ్వనట్లు ప్రభుత్వం ఇస్తానన్నా సింగరేణి కాలరీస్ మేనేజింగు డైరెక్టరు శ్రీరామన్ ఇవ్వనక్కర లేదన్నాడు. తుపానువచ్చినా కంపెనీ క్వార్టర్లు దెబ్బతినలేదు కాబట్టి సి. డి. మొత్తాలు వాపసు చేయనక్కరలేదన్నాడు. ఏప్రిల్ 13 నాటికి ఈ సొమ్ము వాపసు చేయకపోతే 14 తేదీ నుండి సమ్మె జేస్తామని కార్మికులన్నారు. పాపం, సి. డి. కోసం సమ్మె ఏమిటిఅని మేనేజిమెంటు ముద్దుబిడ్డ వర్కర్స్ యూనియన్ అన్నది. శాంతం భూషణం సమ్మె జేయవద్దని ధర్మ ప్రవచనాలు చెప్పింది.

ఏప్రిల్ 13 వచ్చింది: వెళ్లింది: మేనేజిమెంటు కనీసం సి.డి.ని చెల్లించటానికి కూడా పూనుకోలేదు. ఏప్రిల్ 14న సమ్మెలో 100కి 100 పాళ్లు కార్మికులు పాల్గొన్నారు. సి.ఐ.టి.యు. సమ్మెను పూర్తిగా బలపర్చింది. సి.ఐ.టి.యు. అనుయాయులందరూ సమ్మెలో ప్రముఖపాత్ర వహించారు. జనతాపార్టీ నాయకులూ; పూర్తిగా బలపర్చారు. వారి అనుయాయులూ సమ్మెలో జేరారు. వర్కర్స్ యూనియన్ నాయకత్వం కుంటికాలు నడ్డబెట్టితే ఆ కాలే విరిగింది కాని సమ్మె అగలేదు. వర్కర్స్ యూనియన్ సభ్యులు కూడా వారి నాయకత్వం వైఖరిని నిరసించి సమ్మెలో జేరారు.

సమ్మె దావానలంగా పాకింది. 18వ తేదీన ఇల్లెందు కార్మికులందరూ సమ్మెలో జేరారు. కడుపుబ్బ పట్టలేక సి.ఐ.టి.యు కార్యకర్తలపై వర్కర్స్ యూనియన్ దౌర్జన్యం చేసింది.

మణుగూరు కార్మికులు 22 నుండి సమ్మె ప్రారంభించారు. ఈ విధంగా ఖమ్మం జిల్లాలోని మొత్తం 16 వేలమంది కార్మికులూ అప్రతిహతంగా సమ్మెను సాగిస్తూ వచ్చారు.

వర్కర్స్ యూనియన్ రాష్ట్ర నాయకులు మందలించారేమో వర్కర్స్ యూనియన్ సమ్మెనోటీసు ఇచ్చి మే 2 నుండి సమ్మెలో చేరుతున్నట్లు ప్రకటించింది. గంగా మహాప్రవాహంలో ముంతెడు మురుగు నీళ్ళుపోసి గంగానదిని పుట్టించిన భగీరథులం తామే అన్నట్లుగా కార్మికుల ముందు పోజులు పెట్టసాగారు.

సి. ఐ. టి. యు. సహాయ కార్యదర్శి శ్రీ సమర్ ముఖర్జీ, యం.పి.గారు జనతాపార్టీ నాయకులు శ్రీ కాశయ్యగారు, కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని కలిసి సమస్యను వివరించారు. వెంటనే సి.డి. మొత్తం చెల్లించకపోతే కార్మికులు సమ్మెను తీవ్రతరం చేయగలరని హెచ్చరించారు. కాని మేనేజింగు డైరెక్టరు సైంధవ పాత్ర అడ్డుపడింది. పాడిందేపాడరా పాచిపళ్ళదాసరీ అన్నట్లు కొత్తగూడెం కార్మికులకు సి. డి. మొత్తాలు ఎందుకు వాపసుచేయాలని ఒకే పల్లవిని లంకించుకున్నారు.

సి.ఐ.టి.యు 3వ రాష్ట్ర మహాసభ

1978 ఏప్రిల్ 29న విజయవాడలో సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ సమావేశమై 1978 సెప్టెంబరు 22, 23, 24 తేదీలలో విజయవాడలో సి.ఐ.టి.యు. మూడవ రాష్ట్ర మహాసభను జరుపుటకు నిర్ణయించింది.

ప్రతిప్రతినిధి భోజనాది వసతులకొరకై రూ. 15-00లు చెల్లించాలనికూడా నిర్ణయించబడినది.

వర్కర్స్ యూనియన్ నాయకులైన మితవాద కమ్యూనిస్టులు మాత్రం అఫీసు నుండి బయటకు కదలడానికి కూడా సాహసించలేదు. పోతే, అదుగో మా పార్వతీకృష్ణన్ ప్రభుత్వంతో మాట్లాడింది. ఇదిగో సి. డి. మొత్తం వస్తోంది అని బూకరింపులు సాగిస్తూనే వచ్చారు.

సమ్మె యింకా విస్తరించింది. గోదావరిఖని, మందమర్రి, రామకృష్ణాపురం, బెల్లంపల్లి కార్మికులు కూడా సమ్మెలో చేరారు.

మేనేజిమెంటు విధిలేక యాక్షన్ కమిటీతో సంప్రదింపులు ప్రారంభించింది. -సమ్మె విరమించండి. కక్ష సాధింపు చర్యలుండవన్నది. రూ. 200 పే అడ్వాన్సు ఇస్తానన్నది. 2500 మందికి చెల్లించమని ఆర్డర్లు వచ్చాయి చెల్లిస్తామన్నది. యాక్షన్ కమిటీ నిరాకరించింది. అందరికీ ఎక్కువ అడ్వాన్సులు ఇవ్వాలన్నది. సి.డి. అందరికీ వాపసు చేయాలన్నది. మే 4వ తేదీ రాత్రి కొత్తగూడెంలో జరిగిన బహిరంగ సభలోనే శ్రీ పర్వా సత్యనారాయణ, శ్రీ ప్రసాద రావుగార్లు మాట్లాడుతూ ఈ కోర్కెలు అంగీకరించబడే వరకు సమ్మె కొనసాగుతుందని ప్రకటించారు. అయితే వచ్చిన సి. డి. మొత్తాలను చెల్లించుటకూ, ఏప్రిల్ జీతం అక్కొంటును తయారు చేయుటకూ 3 రోజులు మాత్రం గుమాస్తాలను పనిలోనికి పంపటానికి యాక్షన్ కమిటీ నిర్ణయించింది.

సమ్మె ఈ దశలో జేరటంతో దేశ ఆర్థికస్థితిలోనే పెద్దగడ్డు సమస్య ఏర్పడింది. బొగ్గుకొరత కారణంగా సుమారు 100 రైళ్ళు ఆపివేయబడ్డవి. అనేక పొగాకు కంపెనీలు మూతబడ్డవి. ధర్మల్ పవర్ స్టేషన్లు మూతబడేస్థితి ఏర్పడింది. ఇంత జరిగితేగాని ప్రభుత్వానికి మెలకువ రాలేదు.

మే 6వ తేదీన సి.ఐ.టి.యు. నాయకులు శ్రీ సమర్ ముఖర్జీ (యం.పి.), నందూరి ప్రసాదరావుగార్లు కేంద్రప్రభుత్వం పైనాన్న మంత్రి శ్రీ హెచ్. యం. పటేల్ నూ, కార్మిక శాఖామంత్రి శ్రీ రవీంద్రవర్మనూ కలుసుకొని సి.డి. మొత్తాలను చెల్లించాలనీ, (మి గ తా 15 వ పే జీ లో)

ప్రజాశక్తిప్రెస్ విజయవాడలో ముద్రింపబడి, సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ పక్షాన శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుచే విజయవాడ నుండి ప్రకటించబడింది. ఎడిటర్ : శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావు.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLV01A116
పుస్తకం పేరు	5082500050
తారీఖు	23-8-23
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	17
పెద్ద పైక పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	5704W
పేజీలు విడదీసినది	5704W
స్కాన్ చేసినది	MANIKA
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు పరిశీలించినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	
పరిస్థితి	9004 NO